

פסוקים

ברכות ב:א	זמן קריאת שמע של ערבית
ברכות ב:א	היום מתחיל מהערב
ברכות ב:א	שקיעת החמה מעכבת את הכהן מלאכול בתרומה
ברכות ד:א	ראוים היו ישראל ליעשות להם נס בימי עזרא כדרך שנעשה להם בימי יהושע בן נון
ברכות ד:א	יעקב ירא שמא יגרום החטא
ברכות ד:א	כנור דוד היה מעירו משנתו
ברכות ד:א	אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם לא חסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב ישנים עד שלש שעות ואני
ברכות ד:א	אמר דוד לפני הקב"ה יפה טהרתי יפה טמאתי ולא בושתי א"ר יהושע בריה דרב אידי מאי קרא
ברכות ד:א	ולמה נקרא שמו כלאב שהיה מכלים פני מפיבשת בהלכה ועליו אמר שלמה בחכמתו
ברכות ד:א	דוד חשש שאין לו חלק לעולם הבא
ברכות ד:ב	מצוה לקרא קריאת שמע על המיטה
ברכות ד:ב	והא אמר רבי יוחנן בתחלה אומר (תהלים נא, יז) השם שפתי תפתח ולבסוף הוא אומר
ברכות ד:ב	הסיבה שדווקא " תהילה לדוד " מצווה לאמר שלוש פעמים ביום
ברכות ד:ב	אמר רב נחמן בר יצחק אפילו הכי חזר דוד וסמכן ברוח הקדש שנאמר
ברכות ה:א	לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע
ברכות ה:א	אמר ליה רבי יוחנן הא אפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותו
ברכות ה:א	אם רואה אדם שיסורין באין עליו יפשפש במעשיו
ברכות ה:א	אם פשפש ולא מצא יתלה ב בטול תורה
ברכות ה:א	אם תלה ולא מצא בידוע שיסורין של אהבה הם
ברכות ה:א	אין טוב אלא תורה שנאמר
ברכות ה:א	העולם הבא נקנה ביסורין
ברכות ה:א	אף תלמיד חכם מיבעי ליה למימר חד פסוקא דרחמי כגון
ברכות ה:א	כל הקורא קריאת שמע על מטתו מזיקין בדילין הימנו
ברכות ה:ב	כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים מוחלין לו על כל עוונותיו
ברכות ה:ב	כל העוסק בגמילות חסדים מוחלין לו על כל עוונותיו
ברכות ה:ב	אמת זו תורה
ברכות ה:ב	ואין צור אלא הקב"ה שנאמר
ברכות ו:א	אין תפלה של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת
ברכות ו:א	הקב"ה מצוי בבית הכנסת
ברכות ו:א	שלשה שיושבין בדין שכינה עמהם
ברכות ו:א	שנים שיושבים ועוסקין בתורה שכינה עמהם
ברכות ו:א	אפילו אחד שיושב ועוסק בתורה שכינה עמו
ברכות ו:א	הקב"ה מניח תפילין
ברכות ו:א	התפילין עוז הם לישראל

פסוקים

ברכות ו:א	ישראל עושים הקב"ה חטיבה אחת
ברכות ו:א	עשרה שמתפללין שכינה עמהם
ברכות ו:א	הקב"ה עושה את ישראל חטיבה אחת
ברכות ו:ב	לעולם ירוץ אדם לדבר הלכה ואפילו בשבת
ברכות ו:ב	לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה
ברכות ו:ב	לעולם יהא אדם זהיר בתפלת ערבית
ברכות ו:ב	לעולם יהא אדם זהיר בתפלת שחרית
ברכות ו:ב	בשעה שהקב"ה בא בבית הכנסת ולא מצא בה עשרה מיד הוא כועס
ברכות ו:ב	כל הנהנה מסעודת חתן ואינו משמחו עובר בחמשה קולות
ברכות ו:ב	כל אדם שיש בו יראת שמים דבריו נשמעין
ברכות ו:ב	דברים שעומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין בהן
ברכות ו:ב	כל המתפלל אחורי בית הכנסת נקרא רשע
ברכות ו:ב	המשמח חתן וכלה
ברכות ז:א	אין מרצין לו לאדם בשעת כעסו
ברכות ז:א	בלעם ידע לכוון מתי הקב"ה כועס
ברכות ז:א	בלעם ידע מתי הקב"ה לא כועס
ברכות ז:א	כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם
ברכות ז:א	משה זכה לקלסתר פנים
ברכות ז:א	טובה מרדות אחת בלבו של אדם יותר מכמה מלקיות
ברכות ז:א	ביקש משה שלא תשרה שכינה בעובדי כוכבים
ברכות ז:ב	מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה
ברכות ז:ב	אסור לקנא ברשעים
ברכות ז:ב	אברהם קרא לקב"ה אדון
ברכות ח:א	המניח ספר תורה ויוצא עליו נאמר
ברכות ח:א	גדול הנהנה מיגיעו כפיו יותר מירא שמים
ברכות ח:א	בשעה שהצבור מתפללין זוהי עת רצון
ברכות ח:א	אין הקב"ה מואס בתפלתן של רבים
ברכות ח:א	אוהב ה' שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ומבתי מדרשות
ברכות ח:א	על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא אמר ר' חנינא לעת מצא זו אשה שנאמר
ברכות ח:א	על המניח ס"ת ויוצא
ברכות ח:ב	כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו מתענה תשיעי ועשירי
ברכות ח:ב	כשיועצין אין יועצין אלא בשדה
ברכות ח:ב	הפרסיים המקודשין ומזומנין לגיהנם
ברכות ט:א	כשנגאלו ישראל ממצרים לא נגאלו אלא בערב וכשיצאו יצאו ביום
ברכות ט:ב	מצוה גדולה להתפלל בנץ

פסוקים

ברכות ט:ב	דוד לא אמר הללויה עד שראה במפלתן של רשעים
ברכות י:א	סמוכין מן התורה
ברכות י:א	צריך להתפלל שיתמו החטאים לא החוטאים
ברכות י:א	דוד אמר שירה במעי אמו
ברכות י:א	יצא דוד לאויר העולם ונסתכל בכוכבים ומזלות ואמר שירה
ברכות י:א	דוד ראה במפלתן של רשעים ואמר שירה
ברכות י:א	דוד נסתכל ביום המיתה ואמר שירה
ברכות י:א	הקב"ה צר צורה בתוך צורה ומטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים
ברכות י:א	אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים
ברכות י:ב	אסור לאכל קודם התפילה
ברכות י:ב	צריך להתפלל ממקום נמוך
ברכות י:ב	לפי בית הלל קוראין שמע בשעה שבני אדם שוכבים ובשעה שבני אדם עומדים
ברכות י:ב	לפי רבי יוסי בר חנינה גיחזי אחזה בהוד יופיה
ברכות י:ב	המתפלל צריך שיכוין רגליו
ברכות י:ב	אפילו אדם חולם שלמחר הוא מת אל יתיאש ויבקש רחמים
ברכות י:ב	לפי רבי יהודה חזקיהו סמך גאולה לתפילה
ברכות י:ב	כל האוכל ושותה ואח"כ מתפלל
ברכות י:ב	לפי בית שמאי בערב כל אדם יטה ויקרא ובבקר יעמוד
ברכות י:ב	משה תלה בזכות אחרים
ברכות י:א	אבל חייב בכל המצות האמורות בתורה חוץ מן התפילין
ברכות י:א	לפי חכמים אומרים אהבת עולם
ברכות י:ב	כל שלא אמר אמת ויציב שחרית ואמת ואמונה ערבית לא יצא ידי חובתו
ברכות י:ב	המתפלל כורע בברוך וזוקף בהשם
ברכות י:ב	כל שאפשר לו לבקש רחמים על חבירו ואינו מבקש נקרא חוטא
ברכות י:ב	אחרי לבבכם זו מינות
ברכות י:ב	אחרי עיניכם זה הרהור עבירה
ברכות י:ב	אתם זונים זה הרהור ע"ז
ברכות י:ב	צריך לזכור יציאת מצרים גם ביום וגם בלילה
ברכות י:ב	כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו מוחלין לו על כל עונותיו
ברכות י:ב	במצות ציצית יש קבלת עול מצוות
ברכות י:ב	לפי רבי אלעזר אפילו אם אמר האל הקדוש יצא
ברכות י:ג	אל תזכרו ראשונות זה שעבוד מלכיות וקדמוניות אל תתבוננו זו יציאת מצרים
ברכות י:ג	כל הקורא לאברהם אברם עובר בעשה
ברכות י:ג	כל הקורא לשרה שרי עובר בעשה
ברכות י:ג	הקורא ליעקב ישראל אינו עובר בעשה

פסוקים

ברכות יג:ב	לפי רבי עקיבא כל קריאת שמע צריכה כוונה
ברכות יג:ב	קריאת שמע צריכה כוונה
ברכות יג:ב	לפי רבי מאיר רק פסוק ראשון של שמע צריך כוונה
ברכות יד:א	כל הנותן שלום לחבירו קודם שיתפלל כאלו עשאו במה
ברכות יד:א	אסור לו לאדם לעשות חפציו קודם שיתפלל
ברכות יד:א	כל הלן שבעת ימים בלא חלום נקרא רע
ברכות יד:ב	חוזר ואומר אמת או אינו חוזר ואומר אמת
ברכות טו:א	כל הנפנה ונוטל ידיו ומניח תפילין וקורא ק"ש ומתפלל מעלה עליו הכתוב כאלו בנה מזבח והקריב עליו קרבן
ברכות טו:א	הקורא את שמע צריך שישמיע לאזנו
ברכות טו:ב	מחלוקת בקריאת שמע אבל בשאר מצוות אם לא כוון לא יצא
ברכות טו:ב	כל הקורא ק"ש ומדקדק באותיותיה מצננין לו גיהנם
ברכות טז:ב	אבל חייב בכל המצוות האמורות בתורה חוץ מן התפילין
ברכות טז:ב	ולא עוד אלא שנוחל שני עולמים העוה"ז והעולם הבא שנאמר
ברכות יז:א	אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו וגדל בשם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם ועליו אמר שלמה
ברכות יז:א	תכלית חכמה תשובה ומעשים טובים שלא יהא אדם קורא ושונה ובוטט באביו ובאמו וגו
ברכות יז:א	לעולם יהא אדם ערום ביראה
ברכות יז:א	העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה ולא פריה ורביה אלא צדיקים יושבין ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה
ברכות יז:א	גדולה הבטחה שהבטיחן הקב"ה לנשים יותר מן האנשים
ברכות יח:א	לא יהלך אדם בבית הקברות ותפילין בראשו וספר תורה בזרועו וקורא
ברכות יח:א	המלוה את המת יש לו שכר
ברכות יח:א	צדיקים במיתתן קרואין חיים
ברכות יח:א	לפי רב אשי מי שמוטל עליו לקבור את המת כמוטל לפניו דמי
ברכות יח:ב	רשעים בחייהן קרויין מתים
ברכות יח:ב	המתים מספרים זה עם זה
ברכות יט:א	כל המספר אחר מטתן של תלמידי חכמים נופל בגיהנם
ברכות יט:א	כבן המתחטא לפני אביו ואביו עושה רצונו
ברכות יט:א	לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן
ברכות יט:ב	המוצא כלאים בבגדו פושטן אפי' בשוק
ברכות יט:ב	אם היה כהן ומצא אבידה והיא בבית הקברות אינו חייב להשיב
ברכות יט:ב	מצוה לכהן להטמא למת מצוה
ברכות כ:א	זרעו של יוסף אין עין הרע שולטת בהם
ברכות כ:א	כשם שדגים שבים מים מכסין עליהם ואין עין הרע שולטת בהם אף זרעו של יוסף אין עין הרע שולטת בהם
ברכות כ:ב	הייתי יכול לומר שנשים פטורות מתפילה כיון שזה מצות עשה שזמן גרמא

פסוקים

ברכות כ:ב	הייתי יכול לומר שנשים פטורות מברכת המזון כיון שזה מצות עשה שזמן גרמא
ברכות כ:ב	נשים חייבות בקידוש בשבת
ברכות כ:ב	הקב"ה נושא פנים לישראל
ברכות כ:ב	מדאוריתא חייבים בברכת המזון רק אחרי שביעה וישראל מדקדקים בכזית וכביצה
ברכות כא:א	ברכת המזון לאחריה מן התורה
ברכות כא:א	ברכת התורה לפנייה מן התורה
ברכות כא:ב	רבי יהודה אוסר באנוסת אביו ומפותת אביו
ברכות כב:א	אין דברי תורה מקבלין טומאה
ברכות כב:א	ראשית הגז אינו נוהג אלא בארץ
ברכות כב:ב	היה מתפלל ומצא צואה במקומו
ברכות כג:א	הנצרך לנקביו לא יתפלל
ברכות כג:א	שמור עצמך שלא תחטא ואם תחטא הבא קרבן לפני
ברכות כד:א	קול באשה ערוה
ברכות כד:א	שער באשה ערוה
ברכות כד:ב	כל העולה מבבל לא"י עובר בעשה
ברכות כד:ב	מהלך במבואות המטונפות לא יקרא ק"ש
ברכות כה:א	אתמר צואה על בשרו או ידו מונחת בבית הכסא רב הונא אמר מותר לקרות ק"ש רב חסדא אמר אסור לקרות ק"ש אמר רבא מ"ט דרב הונא דכתיב
ברכות כה:ב	ערוה בעששית אסור לקרות ק"ש כנגדה
ברכות כה:ב	ערות עכו"ם ערוה על אף שבשר חמורים בשרם ואסור לקרא קריאת שמע כנגדם
ברכות כו:א	טעה ולא התפלל ערבית מתפלל שחרית ב' משום דחד יומא הוא
ברכות כו:א	בטל במזיד ק"ש של ערבית וק"ש של שחרית או תפלה של ערבית או תפלה של שחרית
ברכות כו:ב	אברהם תקן תפלת שחרית
ברכות כו:ב	יצחק תיקן תפילת מנחה
ברכות כו:ב	יעקב תיקן תפילת ערבית
ברכות כז:א	תמיד של שחר קרב בארבע שעות
ברכות כח:א	עלה סנחריב מלך אשור ובלבל את כל האומות
ברכות כח:א	המתפלל תפלה של מוספין לאחר שבע שעות
ברכות כח:א	המתפלל תפלה של שחרית לאחר ארבע שעות
ברכות כט:ב	מצוה להתפלל עם דמדומי חמה
ברכות ל:א	תל שכל פיות פונים בו
ברכות ל:ב	צריך לשהות בין תפילה תפילה כדי שתתחונן דעתו
ברכות ל:ב	אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש
ברכות ל:ב	לפי ר' יהושע בן לוי אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש
ברכות ל:ב	במקום גילה שם תהא רעדה

פסוקים

ברכות לא:א	אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה
ברכות לא:א	המתפלל צריך שיכוין את לבו לשמים
ברכות לא:א	המתפלל לא ישמיע קולו בתפילתו
ברכות לא:א	ישאל אדם צרכיו ואח"כ יתפלל
ברכות לא:א	המתפלל צריך לכוין ליבו לחתוך בשפתיו אסור שיגביה קולו ואסור להתפלל כשהוא שכור
ברכות לא:א	כל ארץ שגזר עליה אדם הראשון לישוב נתישבה וכל ארץ שלא גזר עליה אדם הראשון לישוב לא נתישבה
ברכות לא:ב	חנה אמרה לפני הקב"ה אסתיר לפני אלקנה ואשתה מי סוטה
ברכות לא:ב	אמרה חנה ונתת לאמתך זרע ששקול כמשה ואהרון
ברכות לא:ב	אליהו בכרמל הטיח דברים כלפי מעלה
ברכות לא:ב	אסור לישב בארבע אמות של המתפלל
ברכות לא:ב	אליהו הטיח דברים כלפי מעלה
ברכות לב:א	אמר משה לפני הקדוש ב"ה רבונו של עולם אלמלא נשבעת להם בשמים ובארץ הייתי אומר כשם ששמים וארץ בטלים כך שבועתך בטלה
ברכות לב:א	אמר לו הקדוש ב"ה למשה משה החייתני בדבריך
ברכות לב:א	לעולם יסדר אדם שבחו של הקב"ה ואחר כך יתפלל
ברכות לב:א	אלמלא שלש מקראות הללו נתמוטטו רגליהם של שונאי ישראל חד דכתיב ואשר הרעותי וחד דכתיב
ברכות לב:ב	גדולה תפלה יותר מן הקרבנות
ברכות לב:ב	כהן שהרג את הנפש לא ישא את כפיו
ברכות לב:ב	מיום שחרב בית המקדש ננעלו שערי תפלה
ברכות לב:ב	ואע"פ ששערי תפלה ננעלו שערי דמעה לא ננעלו
ברכות לב:ב	רבא לא גזר תעניתא ביומא דעיבא (מעונן) משום שנאמר
ברכות לב:ב	מיום שחרב בית המקדש נפסקה חומת ברזל בין ישראל לאביהם שבשמים
ברכות לב:ב	אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור ויתפלל
ברכות לב:ב	המתפלל צריך לשהות שעה אחת אחר תפלתו
ברכות לג:א	כל המברך ברכה שאינה צריכה עובר בלאו
ברכות לג:א	כל מי שאין בו דעה אסור לרחם עליו
ברכות לג:ב	הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים
ברכות לג:ב	אין לו להקב"ה בבית גנזיו אלא אוצר של יראת שמים
ברכות לד:א	מעשה בתלמיד א' שירד לפני התיבה בפני ר"א והיה מקצר יותר מדאי א"ל תלמידו כמה קצרן הוא זה א"ל כלום מקצר יותר ממשה רבינו דכתיב
ברכות לד:ב	קידה על אפים היא
ברכות לד:ב	השתחוזה זו פשוט ידים ורגלים
ברכות לד:ב	כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לא לעולם הבא
ברכות לד:ב	אין בין העוה"ז לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד
ברכות לד:ב	אסור לאדם לספר חטאיו (שבין אדם למקום) לפני חבירו

פסוקים

מקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם עומדין	ברכות לד:ב
אסור לאדם שיטעום כלום קודם שיברך	ברכות לה:א
כל הנהנה מן העוה"ז בלא ברכה כאילו נהנה מקדשי שמים	ברכות לה:א
אין אביו אלא הקב"ה	ברכות לה:ב
בזמן שישראל עושין רצונו של מקום מלאכתן נעשית ע"י אחרים	ברכות לה:ב
אין הטבל מתחייב במעשר עד שיכניסו לביתו	ברכות לה:ב
אין ארץ ישראל חסרה כלום	ברכות לו:ב
בפסח מניח פרוסה בתוך שלמה ובוצע	ברכות לט:ב
בשבת חייב אדם לבצוע על שתי ככרות	ברכות לט:ב
אסור לאדם שיאכל קודם שיתן מאכל לבהמתו	ברכות מ:א
אילן שאכל ממנו אדם הראשון תאנה היתה שבדבר שנתקלקלו בו נתקנו	ברכות מ:א
כל ברכה שאין בה מלכות אינה ברכה	ברכות מ:ב
בשבעת המינים כל המוקדם בפסוק זה מוקדם לברכה	ברכות מא:א
תכף לתלמידי חכמים ברכה	ברכות מב:א
מברכין על הריח	ברכות מג:ב
עתידים בחורי ישראל שיתנו ריח טוב כלבנון	ברכות מג:ב
כל אחד ואחד יפה לו הקב"ה אומנתו בפניו	ברכות מג:ב
נוח לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים	ברכות מג:ב
המהלך בקומה זקופה אפילו ארבע אמות כאילו דוחק רגלי שכינה	ברכות מג:ב
שלשה שאכלו כאחת חייבין לזמן	ברכות מה:א
לפי רבי אבהו שלשה שאכלו כאחת חייבין לזמן	ברכות מה:א
אין המתרגם רשאי להגביה קולו יותר מן הקורא	ברכות מה:א
מעשר ראשון שהקדימו בשבלים פטור מתרומה גדולה	ברכות מז:א
לפי רב יהודה כל המשחרר עבדו עובר בעשה	ברכות מז:ב
ברכת המזון מן התורה	ברכות מח:ב
לברכת הארץ הטובה בברכת המזון רמז בתורה	ברכות מח:ב
יש רמז לברכה ראשונה על הלחם בתורה	ברכות מח:ב
כשם שמברך על הטובה כך מברך על הרעה	ברכות מח:ב
טובה זו תורה	ברכות מח:ב
לפי רב נחמן אפי' פתח ברחם על ישראל חותם בבונה ירושלים	ברכות מט:א
לפי ר' יוסי הגלילי מברכים לפי רוב הקהל	ברכות מט:ב
כל המברך על כוס מלא נותנין לו נחלה בלי מצרים	ברכות נא:א
נוטלו בשתי ידיו ונותנו לימין	ברכות נא:א
אין פרי בטנה של אשה מתברך אלא מפרי בטנו של איש	ברכות נא:ב
השותה כפלים לא יברך משום שנאמר	ברכות נא:ב

פסוקים

ברכות נג:א	לבית הלל שאם היו יושבין בבית המדרש והביאו אור לפניהם אחד מברך לכולן
ברכות נג:ב	כנסת ישראל נמשלה ליונה
ברכות נג:ב	והייתם קדושים אלו מים אחרונים מאיזה פסוק לומדים מים ראשונים
ברכות נד:א	חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה
ברכות נד:א	התקינו שיהא אדם שואל את שלום חברו בשם
ברכות נד:א	מותר לשאול שלום חברו בשם על אף שלכאורה נראה אסור
ברכות נד:א	הרואה מקום שנעשו בו נסים לישראל אומר ברוך שעשה נסים לאבותינו במקום הזה
ברכות נד:ב	אפילו בשעת כעסו של הקב"ה זוכר את הצדיקים
ברכות נד:ב	יורדי הים צריכים לברך ברכת הגומל
ברכות נד:ב	עוברי דרכים צריכים לברך ברכת הגומל
ברכות נד:ב	חולה שנתרפא צריך לברך ברכת הגומל
ברכות נד:ב	מי שיצא מבית האסורים צריך לברך ברכת הגומל
ברכות נד:ב	צריך לברך ברכת הגומל בעשרה
ברכות נה:א	כל זמן שבהמ"ק קיים מזבח מכפר על ישראל ועכשיו שלחנו של אדם מכפר עליו
ברכות נה:א	מי שנותנין לו ס"ת לקרות ואינו קורא מתקצרין ימיו
ברכות נה:א	מלך טוב צריך רחמים לפני השם
ברכות נה:א	מי שנותנין כוס של ברכה לברך ואינו מברך מתקצרין ימיו
ברכות נה:א	מלך טוב צריך רחמים לפני השם
ברכות נה:א	שנה טובה צריכה רחמים לפני השם
ברכות נה:א	חלום טוב צריך רחמים לפני השם
ברכות נה:א	שלשה דברים מכריז עליהם הקב"ה בעצמו ואלו הן רעב ושובע ופרנס טוב
ברכות נה:א	חלום אף על פי שמקצתו מתקיים כולו אינו מתקיים
ברכות נה:ב	זרעו של יוסף אין עין הרע שולטת בהם
ברכות נה:ב	האם לחלומות יש משמעות
ברכות נה:ב	כשם שדגים שבים מים מכסין עליהם ואין עין הרע שולטת בהם אף זרעו של יוסף אין עין הרע שולטת בהם
ברכות נו:ב	הרואה באר בחלום רואה שלום
ברכות נו:ב	הרואה ענבים בחלום ישכים ויאמר
ברכות נו:ב	הרואה הר בחלום ישכים ויאמר
ברכות נו:ב	הרואה שופר בחלום ישכים ויאמר
ברכות נו:ב	הרואה כלב בחלום ישכים ויאמר
ברכות נו:ב	הרואה ארי בחלום ישכים ויאמר
ברכות נו:ב	הרואה שור בחלום ישכים ויאמר
ברכות נו:ב	הרואה חמור בחלום יצפה לישועה
ברכות נז:א	המניח תפילין בחלום יצפה לגדולה

פסוקים

ברכות נז:א	הרואה גפן טעונה בחלום אין אשתו מפלת נפלים
ברכות נז:א	הרואה שורקה בחלום יצפה למשיח
ברכות נז:א	הרואה רמונים בחלום אם תלמיד חכם יצפה לתורה
ברכות נז:א	הרואה רמונים בחלום אם ע"ה הוא יצפה למצות
ברכות נז:א	הרואה תמרים בחלום תמו עונותיו
ברכות נז:א	הרואה יין בחלום שותהו ורע לו
ברכות נח:ב	מיום שחרב בית המקדש נגזרה גזירה על בתיהן של צדיקים שיחרבו ולעתיד לבא יחזירן הקב"ה לישובן
ברכות נח:ב	אין המת משתכח מן הלב אלא לאחר שנים עשר חדש
ברכות נט:א	לא נבראו רעמים אלא לפשוט עקמומית שבלב שנאמר
ברכות נט:א	הרואה את הקשת בענן צריך שיפול על פניו
ברכות נט:א	מיום שחרב בהמ"ק לא נראית רקיע בטהרתה
ברכות ס:א	איש מזריע תחלה יולדת נקבה אשה מזרעת תחלה יולדת זכר
ברכות ס:א	רשות ניתנה לרופא לרפאות
ברכות ס:א	לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן
ברכות ס:א	דינה בת יעקב נהפכה לבת
ברכות ס:ב	על בשורות טובות אומר הטוב והמטיב על בשורות רעות אומר ברוך דין האמת
ברכות ס:ב	על בשורות רעות אומר ברוך דין האמת
ברכות סא:א	הקב"ה ברא את האדם בשני יצרים אחד יצר טוב ואחד יצר רע
ברכות סא:א	המרצה מעות לאשה מידו לידה כדי להסתכל בה אפילו יש בידו תורה ומעשים טובים כמשה רבינו לא ינקה מדינה של גיהנם
ברכות סא:א	יצר הרע יושב בין שני פתחי הלב
ברכות סא:א	שתי כליות יש בו באדם אחת יועצתו לטובה ואחת יועצתו לרעה ומסתברא דטובה לימינו ורעה לשמאלו
ברכות סא:א	דו פרצופין ברא הקב"ה באדם הראשון
ברכות סא:א	רב ושמואל חד אמר פרצוף וחד אמר זנב על אזה פסוק אמרו
ברכות סא:א	בגדולה מתחילין מן הגדול ובקללה מתחילין מן הקטן
ברכות סא:ב	צדיקים יצר טוב שופטן
ברכות סא:ב	רשעים יצר רע שופטן
ברכות סא:ב	בינונים זה וזה שופטן
ברכות סא:ב	אמרו מלאכי השרת להקב"ה על רבי עקיבא מידך היה לו למות ולא מידי בשר ודם
ברכות סב:א	התורה ניתנה הימין
ברכות סג:א	אין עונין אמן במקדש
ברכות סג:א	איזוהי פרשה קטנה שכל גופי תורה תלויין בה
ברכות סג:א	אם נתנן סוף מתעשר
ברכות סג:א	כל המשתף שם שמים בצערו כופלין לו פרנסתו

פסוקים

ברכות ג:א	כל המרפה עצמו מדברי תורה אין בו כח לעמוד ביום צרה
ברכות ג:ב	חביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום כיום שנתנה מהר סיני
ברכות ג:ב	אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה
ברכות ד:א	מכאן לבעל הקורה שיכנס בעביה של קורה
ברכות ד:א	כל הנהנה מסעודה שתלמיד חכם שרוי בתוכה כאילו נהנה מזיו שכינה
ברכות ד:א	הנפטר מחברו אל יאמר לו לך בשלום אלא לך לשלום
ברכות ד:א	הנפטר מן המת אל יאמר לו לך לשלום אלא לך בשלום
ברכות ד:א	היוצא מבית הכנסת ונכנס לבית המדרש ועוסק בתורה זוכה ומקבל פני שכינה
ברכות ד:א	תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם
שבת ג:א	יחיד ועשה אותה חייב שנים ועשו אותה פטורין
שבת י:א	אסור להאריך יותר מדי בתפילה על חשבון לימוד תורה
שבת י:ב	הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו
שבת י:א	כל עיר שגגותיה גבוהין מבית הכנסת לסוף חרבה
שבת י:ב	שכינה מלוה את החולה
שבת י:ג	לא אסרה תורה אלא קורבה של גלוי עריות בלבד
שבת י:ג	תורה מאריכה חיי אדם
שבת י:ג	נגיעה אסורה בימי הנידה
שבת י:ג	קשה רימה למת כמחט בבשר החי
שבת י:ד	טבול יום דאורייתא הוא
שבת י:ד	משקין הבאין מחמת שרץ טמאין מהתורה
שבת י:ד	משקין דזב טמאין מהתורה
שבת י:ד	בשעה שתיקן שלמה עירובין ונטילת ידים יצתה בת קול ואמרה
שבת טז:ב	טומאה על כלי מתכות כלי מתכות דאורייתא ניהו
שבת יח:א	שביתת כלים בשבת
שבת יט:א	אם התחילו לצור את העיר פחות מג' ימים קודם שבת אין מפסיקין אפילו בשבת
שבת כ:א	מבעירין אש במקדש בשבת
שבת כ:א	צריך שתאחז האש במזבח משני קצותיו
שבת כא:א	פתילות ושמנים שאמרו חכמים אין מדליקין בהן בשבת אין מדליקין בהן במקדש
שבת כב:א	בבור שהורידו האחים את יוסף היו נחשים ועקרבים
שבת כב:א	יש לכסות את הדם ביד שלא יהיו מצוות בזויות עליו
שבת כג:א	מברך אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה והיכן צונו
שבת כג:א	הדמאי מערבין בו ומשתתפין בו ומברכין עליו ומזמנין עליו ומפרישין אותו ערום ובין השמשות ואי אמרת כל מדרבנן בעי ברכה הכא כי קאי ערום היכי מברך והא בעינן
שבת כג:ב	מלמד שעמוד ענן משלים לעמוד האש ועמוד האש משלים לעמוד הענן
שבת כד:ב	אין שורפין קדשים ביו"ט

פסוקים

שבת כד:ב	הוא ולא מכשירין לבדו ולא מילה שלא בזמנה
שבת כה:א	בשתי תרומות הכתוב מדבר אחת תרומה טהורה ואחת תרומה טמאה
שבת כו:א	בשתי תרומות הכתוב מדבר אחת תרומה טהורה ואחת תרומה טמאה
שבת כז:ב	פשתן מקורם מעץ הם
שבת כח:ב	תפילין צריכים להיות מעורר בהמה טהורה
שבת לא:א	לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות קודם שימות שכיון שמת בטל מן התורה ומן המצות ואין להקב"ה שבח בו
שבת לא:א	כיון שמת אדם נעשה חפשי מן התורה ומן המצות
שבת לא:א	אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם מחול לי על אותו עון
שבת לא:א	כשבנה שלמה את בית המקדש ביקש להכניס ארון לבית קדשי הקדשים דבקו שערים זה בזה
שבת לא:א	דוד בקש לדעת מתי ימות
שבת לא:א	אמר הקב"ה לדוד טוב לי יום אחד שאתה יושב ועוסק בתורה מאלף עולות שעתיד שלמה בנך להקריב לפני על גבי המזבח
שבת לב:ב	ספר קהלת לא ניגזז כיון שתחילתו דברי תורה
שבת לב:ב	וסופו דברי תורה
שבת לב:ב	טוב כעס שכועס הקב"ה על הצדיקים בעוה"ז משחוק שמשחק הקב"ה על הרשעים בעולם הזה
שבת לב:ב	אין שכינה שורה על האדם מתוך עצבות אלא מתוך דבר שמחה של מצוה
שבת לב:ב	כל תלמיד חכם שיושב לפני רבו ואין שפתותיו נוטפות מר תכוונה
שבת לב:ב	הא בדברי תורה הא במילי דעלמא
שבת לב:ב	עתידה אשה שתלד בכל יום
שבת לב:ב	עתידים אילנות שמוציאין פירות בכל יום
שבת לב:ב	עתידה ארץ ישראל שתוציא גלוסקאות וכלי מילת
שבת לא:א	מעשה בנכרי אחד שהיה עובר אחורי בית המדרש ושמע קול סופר שהיה אומר
שבת לא:א	בשעה שמכניסין אדם לדין יראת השם שהיתה לו היא המזכה אותו
שבת לא:ב	אין לו להקב"ה בעולמו אלא יראת שמים בלבד
שבת לא:ב	יודעין רשעים שדרכם למיתה ויש להם חלב על כסלם
שבת לב:א	לעולם יבקש אדם רחמים שלא יחלה שאם יחלה אומרים לו הבא זכות והפטר
שבת לב:א	מגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב
שבת לב:א	אפילו תשע מאות ותשעים ותשעה מלמדים עליו חובה ואחד מלמד עליו זכות ניצול
שבת לב:ב	מותר לנסות את השם במתן מעשר
שבת לב:ב	בעון ציצית בניו מתים
שבת לב:ב	בעון גזל הגובאי עולה והרעב הווה ובני אדם אוכלים בשר בניהן ובנותיהן
שבת לב:ב	בעון נדרים מתה אשה של אדם
שבת לב:ב	בעון נדרים בנים מתים כשהן קטנים
שבת לב:ב	בעון חלה אין ברכה במכונס ומארה משתלחת בשערים וזורעין זרעים ואחרים אוכלין

פסוקים

שבת לב:ב	אם נותנים חלה לכהן מתברכין
שבת לג:א	אין ברית אלא תורה
שבת לג:א	בעון שפיכות דמים בית המקדש חרב ושכינה מסתלקת מישראל
שבת לג:א	בעון גלוי עריות ועבודת כוכבים והשמטת שמיטין ויובלות גלות בא לעולם
שבת לג:א	בעון עינוי הדין ועיוות הדין וקלקול הדין וביטול תורה חרב וביזה רבה ודבר ובצורת באים לעולם
שבת לג:א	בעון שבועת שוא ושבועת שקר וחילול השם וחילול שבת חיה רעה רבה
שבת לג:א	בעון שפיכות דמים בית המקדש חרב ושכינה מסתלקת מישראל
שבת לג:א	בעון נבלות פה צרות רבות וגזירות קשות מתחדשות
שבת לג:ב	עלינו לבקש רחמים בזכות אבות ראשונים לזכות שילדינו יהיו ממושכין לרועי הדור ופרנסיו
שבת לג:ב	יעקב בא שלם בגופו שלם בממונו שלם בתורתו
שבת לד:א	ג' דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשכה עשרתם ערבתם הדליקו את הנר
שבת מא:א	כל העולה מבבל לא"י עובר בעשה
שבת מט:א	כנסת ישראל נמשלה ליונה
שבת נב:ב	רוחץ אדם פניו ידיו ורגליו בכל יום בשביל קונו
שבת נג:ב	לבובין לשון קרוב הוא
שבת נד:ב	השם ישפוט את הזקנים על שלא מיחו בשרים
שבת נה:א	אין יסורין בלא עון
שבת נה:א	אדם שלא שמוע את זעקת הדל לבסוף יקרא ולא ישמעו לו
שבת נה:א	מעולם לא יצתה מדה טובה מפי הקב"ה וחזר בה לרעה חוץ מדבר זה
שבת נה:א	אין מיתה בלא חטא
שבת נה:ב	למה נגזירה מיתה לצדיקים
שבת נה:ב	אף משה ואהרן בחטאם מתו
שבת נה:ב	כל האומר ראובן חטא אינו אלא טועה
שבת נה:ב	ראובן בלבל מצעו של אביו ומעלה עליו הכתוב כאילו שכב עמה
שבת נה:ב	לא יתכן שיבא חטא זה לידו של ראובן בגלל שעתיד זרעו לעמוד על הר איבל ולומר
שבת נה:ב	ראובן בלבל שתי מצעות
שבת נה:ב	כל האומר בני עלי חטאו אינו אלא טועה
שבת נו:א	כל האומר בני שמואל חטאו אינו אלא טועה
שבת נו:א	שמואל הצדיק מחזר בכל מקומות ישראל ודן אותם בעריהם ובניו יושבו בעריהם
שבת נו:א	כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה
שבת נו:א	בקש לחטא עם בת שבע קודם שקבלה גט מאוריה ולא חטא
שבת נו:א	היה על דוד לדון את אוריה בסנהדרין ולא דן
שבת נו:א	דוד לא נענש על מות אוריה
שבת נו:א	אוריה מורד במלכות היה

פסוקים

שבת נ:ב	כל האומר שלמה חטא אינו אלא טועה
שבת נ:ב	נשיו של שלמה הטו את לבבו ללכת אחרי אלוהים אחרים ולא הלך
שבת נ:ב	שלמה ביקש לבנות בימה ולא בנה
שבת נ:ב	היה על שלמה למחות על נשיו ולא מיחה
שבת נ:ב	כל האומר יאשיהו חטא אינו אלא טועה
שבת נ:ב	אין לך גדול בבעלי תשובה יותר מיאשיהו בדורו
שבת נח:ב	משמיע קול בכלי מתכות טמא
שבת סב:ב	בנות ציון היו מהלכות בקומה זקופה ומכניסות בבחורי ישראל יצר ירע כארס
שבת סג:א	לפי חכמים היוצא בסייף בשבת חייב כיון שאין זה תכשיט
שבת סג:א	ולמה בטלין לימות המשיח
שבת סג:א	כל הנביאים לא נתנבאו אלא לימות המשיח אבל לא לעולם הבא
שבת סג:א	היגעים בתורה זוכים לאריכות ימים
שבת סג:א	שני תלמידי חכמים הנוחין זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא מקשיב להן
שבת סג:א	שני תלמידי חכמים המקשיבים זה לזה בהלכה הקדוש ב"ה שומע לקולן
שבת סג:א	ואם אין עושין כן גורמין לשכינה שמסתלקת מישראל
שבת סג:א	שני ת"ח המדגילים זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא אוהבן
שבת סג:א	כל המגדל כלב רע בתוך ביתו מונע חסד מתוך ביתו
שבת סג:א	אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד גליות בלבד
שבת סג:ב	כל המגדל כלב רע בתוך ביתו פורק ממנו יראת שמים
שבת סג:ב	מה אומר יצר הרע לבחור?
שבת סז:א	הצרוע צריך להודיע צערו לרבים ורבים יבקשו עליו רחמים
שבת סז:ב	גד אינו אלא לשון ע"ז
שבת סז:ב	אין דן אלא לשון ע"ז
שבת טט:א	לפי ריש לקיש אינו חייב עד שישגוג בלאו וכרת שבה
שבת טט:ב	היודע עיקר שבת אם שמירה אחת לשבתות הרבה או לכל שבת ושבת
שבת ע:א	שלושים ותשע מלאכות בשבת
שבת ע:א	פעמים שחייבים אחת על כולן ופעמים שחייבין על כל אחת ואחת
שבת עא:ב	אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונודע לו על הראשון וחזר ונודע לו על השני לפי רבי יוחנן חייב לפי ריש לקיש פטור
שבת עה:א	הלומד דבר אחד מן המגוש חייב מיתה
שבת עה:א	כל היודע לחשב בתקופות ומזלות ואינו חושב
שבת עה:א	מצוה על האדם לחשב תקופות ומזלות
שבת פ:ב	אמר רב בנות ישראל שהגיעו לפירקן ולא הגיעו [לשנים] בנות מלכים מושחות אותן בשמן המור
שבת פב:א	עבודה זרה מטמאה במשא כנדה
שבת פב:ב	אבניו ועציו ועפריו של עובד עבודה זרה מטמאים כשרץ

פסוקים

שבת פג:א	אין נוכרים מטמאין בזיבה
שבת פג:ב	ע"ז פחותה מכזית אין בה טומאה כל עיקר
שבת פג:ב	מנין לספינה שהיא טהורה
שבת פג:ב	לעולם אל ימנע אדם את עצמו מבית המדרש ומדברי תורה ואפי' בשעת מיתה
שבת פג:ב	אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה שנאמר
שבת פד:ב	ערוגה היא ששה על ששה טפחים שזורעין בתוכה חמשה זרעונים ד' על ד' רוחות הערוגה ואחת באמצע
שבת פה:א	לפי רבי יהודה שגבול בהסגת גבול שיעור טפח
שבת פו:א	פולטת שכבת זרע ביום השלישי טמאה
שבת פו:א	מרחיצין את המילה ביום השלישי שחל להיות בשבת
שבת פו:א	סיכה היא כשתייה ביוה"כ
שבת פו:ב	בני ישראל הגיעו למידבר סיני לקבלת התורה בראש חודש סיון
שבת פז:א	הקב"ה הסכים עם משה כששבר הלוחות
שבת פז:ב	ויסעו מאלים ויבואו כל עדת בני ישראל וגו' בחמשה עשר יום לחדש השני ומנין שאותו היום שבת היה
שבת פח:א	כפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית ואמר להם אם אתם מקבלים התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם
שבת פח:א	עם ישראל קיבל על עצמו את התורה בפעם השניה בימי אחשורוש
שבת פח:א	התנה הקב"ה עם מעשה בראשית ואמר להם אם ישראל מקבלים התורה אתם מתקיימין ואם לאו אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו
שבת פח:א	כיון שחטאו ישראל ירדו מאה ועשרים ריבוא מלאכי חבלה ופירקו הכתרים של נעשה ונשמע
שבת פח:א	עתידי הקב"ה להחזיר לנו את הכתרים של נעשה ונשמע
שבת פח:א	בשעה שהקדימו ישראל נעשה לנשמע יצתה בת קול ואמרה להן מי גילה לבני רז זה שמלאכי השרת משתמשין בו
שבת פח:א	נמשלו ישראל לתפוח לומר לך מה תפוח זה פרוי קודם לעליו אף ישראל הקדימו נעשה לנשמע
שבת פח:ב	העלובין ואינן עולבין שומעין חרפתן ואינן משיבין עושין מאהבה ושמחין ביסורין עליהן
שבת פח:ב	כל דיבור ודיבור שיצא מפי הגבורה נחלק לשבעים לשונות
שבת פח:ב	נמשלו דברי תורה כנגיד לומר לך מה נגיד זה יש בו להמית ולהחיות אף ד"ת יש בם להמית ולהחיות
שבת פח:ב	אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע אף על פי שמיצר ומימר לי דודי בין שדי ילין
שבת פח:ב	מי שהכל שלו מכפר לי על עון גדי שכרמתי לי
שבת פח:ב	וא"ר יהושע בן לוי מאי דכתיב (שיר השירים ה, יג) לחייו כערוגת הבושם
שבת פח:ב	וכיון שמדיבור ראשון נתמלא דיבור שני להיכן הלך הוציא הקב"ה הרוח מאוצרותיו והיה מעביר ראשון ראשון שנאמר
שבת פח:ב	כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקב"ה יצתה נשמתן של ישראל
שבת פח:ב	דיבור שני היאך קיבלו הוריד טל שעתיד להחיות בו מתים והחיה אותם
שבת פח:ב	כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקב"ה חזרו ישראל לאחוריהן י"ב מיל והיו מלאכי השרת מדדין אותן

פסוקים

שבת פח:ב	אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע מה לילוד אשה בינינו
שבת פח:ב	אמר משה למלאכי השרת למצרים ירדתם לפרעה
שבת פח:ב	הקב"ה אומר לישראל בתחילה באחת מעיניך לכשתעשי בשתי עיניך
שבת פט:א	בשכר שקראוך אדם לקחת מתנות
שבת פט:ב	אצל מי נלך עכשיו יאמר ה' אמר להן הקב"ה הואיל ותליתם עצמכם בי
שבת פט:ב	בשעה שהקדימו לפניך נעשה לנשמע קראת להם
שבת פט:ב	ראוי היה יעקב אבינו לירד למצרים בשלשלאות של ברזל אלא שזכותו גרמה לו
שבת צ:א	אף המוציא משמשי ע"ז כל שהוא
שבת צב:ב	ורבי יהודה אומר אם לא יכול אחד להוציאו והוציאו שנים חייבין ואם לאו פטורים ורבי שמעון פוטר
שבת צד:ב	ומודים חכמים לר"א במלקט לבנות מתוך שחורות שאפילו אחת חייב ודבר זה אף בחול אסור משום
שבת צה:א	כוחלת משום צובעת גודלת ופוקסת משום בונה וכי דרך בנין בכך אין
שבת צה:א	וכי מה ענין יער אצל דבש אלא לומר לך מה יער התולש ממנו בשבת חייב חטאת אף חלות דבש הרודה ממנו בשבת חייב חטאת
שבת צה:ב	התורה ריבתה טהרה אצל זרעים
שבת צו:ב	איסור הוצאה מרשות היחיד לרשות הרבים
שבת צז:א	גם אהרון לכה בצרעת כמו מרים
שבת צז:א	החושד בכשרים לוקה בגופו
שבת צז:א	ישראל מאמינים בני מאמינים
שבת צז:א	משה אין סופו להאמין
שבת צז:א	מדה טובה ממהרת לבא ממדת פורענות
שבת צט:א	וגדולה חכמה שנאמרה בעליונות יותר ממה שנאמרה בתחתונות
שבת קד:א	אין הנביא רשאי לחדש דבר מעתה
שבת קד:א	בא ליטמא פותחין לו בא ליטהר מסייעים אותו
שבת קה:א	לשון נוטריקון מן התורה
שבת קה:א	נוטריקון נואף הוא מואבי הוא רוצח הוא צורר הוא תועבה הוא
שבת קה:א	נצטד"ק נוטריקון נכונים אנחנו צדיקים אנחנו טהורים אנחנו דכים אנחנו קדושים אנחנו
שבת קה:ב	איזהו אל זר שיש בגופו של אדם הוי אומר זה יצר הרע
שבת קז:ב	חבורה אינה חוזרת
שבת קח:א	אין כותבין תפילין אלא על גבי עור בהמה טהורה
שבת קח:א	מניין לדם שהוא אדום
שבת קח:א	ערלה בלב
שבת קט:א	כל הימים כמקוה
שבת קי:ב	סירוס באדם אסור
שבת קיא:א	לפי רבי יוחנן בן ברוקא גם נשים חייבות בפריה וריביה

פסוקים

שבת קיא:א	החושש בשיניו לא יגמע בהן את החומץ
שבת קיג:א	לא יהא מלבושך בשבת כמלבושך בחול והילוכך בשבת כהילוכך בחול
שבת קיג:ב	רות לבשה בגדי שבת בשבת
שבת קיג:ב	בועז ראה דבר חוכמה ברות שני שיבולין ליקטה שלושה שיבולין לא ליקטה
שבת קיג:ב	בועז דבק ברות כיון שראה בה מעלה טובה
שבת קיג:ב	החומץ יפה לשרב
שבת קיג:ב	רמז לה שעתידה מלכות בית דוד שתתחלק
שבת קיג:ב	ותאכל בימי דוד ותשבע בימי שלמה ותותר בימי חזקיה
שבת קיד:א	לימדה תורה דרך ארץ בגדים שבישל בהן קדירה לרבו אל ימזוג בהן כוס לרבו
שבת קיד:א	כל תלמיד חכם שנמצא רבב על בגדו חייב מיתה
שבת קיד:א	חלבי שבת קריבין ביום הכיפורים
שבת קיד:ב	יוה"כ שחל להיות בשבת שאסור בקניבת ירק
שבת קטו:ב	ארמית בתורה
שבת קיז:ב	לעולם ישכים אדם להוצאת שבת
שבת קיז:ב	חייב אדם לאכול שלוש סעודות בשבת
שבת קיח:א	כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים
שבת קיח:ב	נחלת יעקב אביך
שבת קיח:ב	כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו
שבת קיח:ב	כל המשמר שבת כהלכתו אפי' עובד ע"ז [כדור] אנוש מוחלין לו
שבת קיח:ב	מצוה להתפלל עם דמדומי חמה
שבת קיט:א	עשירים שבא"י זוכין בעושרם כיון שמעשרין
שבת קיט:א	יום כיפור שאין בו לא אכילה ולא שתיה מכבדהו בכסות
שבת קיט:ב	כל המתפלל בע"ש ואומר ויכולו מעלה עליו הכתוב כאילו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית והדיבור נחשב למעשה
שבת קיט:ב	כל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו קורעין לו גזר דינו
שבת קיט:ב	כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו שערי ג"ע
שבת קיט:ב	אין הדליקה מצויה אלא במקום שיש חילול שבת
שבת קיט:ב	לא חרבה ירושלים אלא בשביל שחללו בה את השבת
שבת קיט:ב	לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביטלו ק"ש שחרית וערבית
שבת קיט:ב	לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביטלו בה תינוקות של בית רבן
שבת קיט:ב	לא חרבה ירושלים אלא מפני שלא היה להם בושת פנים זה מזה
שבת קיט:ב	לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה
שבת קיט:ב	לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביזו בה ת"ח
שבת קיט:ב	כל המבזה ת"ח אין לו רפואה למכתו
שבת קיט:ב	לא חרבה ירושלים אלא בשביל שפסקו ממנה אנשי אמנה

פסוקים

שבת קיט:ב	כל המתפלל בע"ש ואומר ויכולו שני מלאכי השרת המלוין לו לאדם מניחין ידיהן על ראשו ואומרים לו
שבת קכ:ב	עשייה הוא דאסור גרמא שרי
שבת קכז:א	גדולה הכנסת אורחין מהקבלת פני שכנה
שבת קכז:ב	מעשר ראשון שהקדימו בשבולין פטור מתרומה גדולה
שבת קכח:א	מעשר שפדאו על גבי אסימון דרחמנא אמר
שבת קכט:ב	מיילדים את הולד בשבת וחותכין הטבור בשבת
שבת קל:א	לפי רבי יוסי הגלילי על אף שעוף אסור משום נבלה מותר לאכלו בחלב (מהתורה)
שבת קל:א	כל מצוה שקיבלו עליהם בשמחה כגון מילה עדיין עושין אותה בשמחה
שבת קל:א	כל מצוה שקבלו עליהם בקטטה כגון עריות עדיין עושין אותה בקטטה
שבת קל:א	כנסת ישראל נמשלה ליונה
שבת קלא:ב	לפי ר"א לולב נוטלין ביום ולא בלילה
שבת קלב:א	כרב אחא בר יעקב שמיני ימול אפילו בשבת ומה אני מקיים
שבת קלב:ב	מילה דוחה את הצרעת בין בזמנה בין שלא בזמנה יום טוב אינה דוחה אלא בזמנה בלבד
שבת קלג:א	לפי רבא הוא ולא מכשירין לבדו ולא מילה שלא בזמנה
שבת קלג:א	לעשות אי אתה עושה אבל עושה אתה בסיב שעל גבי רגלו ובמוט שעל גבי כתיפו
שבת קלג:ב	התנאה לפניו במצות עשה לפניו סוכה נאה ולולב נאה ושופר נאה ציצית נאה ספר תורה נאה
שבת קלד:ב	ר"א בן עזריה מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת
שבת קלה:ב	לפי ר"ש בן גמליאל כל ששהה ל' יום באדם אינו נפל
שבת קלז:ב	אילמלא דם ברית לא נתקיימו שמים וארץ
שבת קלח:ב	לפי רב עתידה תורה שתישכח מישראל
שבת קלח:ב	לפי חכמים עתידה תורה שתשתכח מישראל
שבת קלח:ב	לפי רבי שמעון בן יוחי תורה לא תשכח מישראל לעולם
שבת קלט:א	אין הקב"ה משרה שכינתו על ישראל עד שיכלו שופטים ושוטרים רעים מישראל
שבת קלט:א	אין ירושלים נפדה אלא בצדקה
שבת קלט:א	מיום שפירש יוסף מאחיו לא טעם טעם יין
שבת קלט:א	אף הן לא טעמו טעם יין
שבת קלט:א	בשכר מה זכה אהרון לחושן ומשפט על ליבו
שבת קמה:ב	אם ברור לך הדבר כאחותך שהיא אסורה לך אומרם ואם לאו לא תאמרם
שבת קמה:ב	אמר הקב"ה לא דיין לישראל שחוטאין לפני אלא שמטריחין אותי לידע איזו גזירה קשה אביא עליהן
שבת קמה:ב	תלמידי חכמים שבבבל עושין ציצין ופרחים לתורה
שבת קמח:ב	המחזיר חוב בשביעית יאמר לו משמט אני ואם אמר לו אעפ"כ יקבל ממנו
שבת קמט:א	אסור להסתכל בעבודה זרה
שבת קנ:א	בכל מקום מותר להרהר חוץ מבית המרחץ ומבית הכסא

פסוקים

שבת קנ"א	הייתי חושב שעכו"ם ערום מותר לקרות שמע כנגדו
שבת קנ"א	גם אצל נכרי נקראת ערוה ואסור לקראת שמע כנגדו
שבת קנ"א	חפציק אסורים חפצי שמים מותרין
שבת קנ"א	דיבור אסור הרהור מותר
שבת קנ"ב	כיון שמת אדם נעשה חפשי מן המצות
שבת קנ"ב	כל זמן שאדם חי אימתו מוטלת על הבריות כיון שמת בטלה אימתו
שבת קנ"ב	אין חיה שולטת באדם עד שנדמה לו כבהמה
שבת קנ"ב	עשה עד שאתה מוצא ומצוי לך ועודך בידך
שבת קנ"ב	אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד מלכיות בלבד
שבת קנ"ב	כל המרחם על הבריות מרחמין עליו מן השמים וכל שאינו מרחם על הבריות אין מרחמין עליו מן השמים
שבת קנ"ב	פדחת והחוטם הנשמה הלסתות מאור עיניו של אדם שהולך אחר הבכי
שבת קנ"ב	בני אדם שמניחין דברי תורה ועושין כל ימיהם כחגים
שבת קנ"ב	תלמידי חכמים כל זמן שמזקינין חכמה נתוספת בהם
שבת קנ"ב	ועמי הארץ כל זמן שמזקינין טפשות נתוספת בהן
שבת קנ"ב	כל צדיק וצדיק נותנין לו מדור לפי כבודו
שבת קנ"ב	דברים שאדם עושה בילדותו משחירים פניו לעת זקנתו
שבת קנ"ב	קשה רימה למת כמחט בבשר החי
שבת קנ"ב	כל שאומרים בפני המת יודע עד שיסתם הגולל או עד שיתעכל הבשר
שבת קנ"ב	תנה לו כמו שנתנה לך בטהרה אף אתה בטהרה
שבת קנ"ב	הקב"ה על גופן של צדיקים אומר
שבת קנ"ב	הקב"ה על נשמתן של צדיקים אומר
שבת קנ"ב	הקב"ה על גופן של רשעים אומר
שבת קנ"ב	הקב"ה על נשמתן של רשעים אומר
שבת קנ"ב	אפילו צדיקים נרקבים ונעשים עפר
שבת קנ"ב	כל מי שיש לו קנאה בלבו עצמותיו מרקיבים כל שאין לו קנאה בלבו אין עצמותיו מרקיבים
שבת קנ"ג	שוב יום אחד לפני מיתתך
שבת קנ"ה	יודע הקב"ה בכלב שמזונותיו מועטין לפיכך שוהה אכילתו במעיו ג' ימים
שבת קנ"ה	לפי רבי יוחנן אין מזל לישראל
שבת קנ"ה	לפי רב אין מזל לישראל
שבת קנ"ו	צדקה תציל לא רק ממיתה משונה אלא גם ממיתה עצמה
עירובין ב"א	מקדש נקרא גם משכן ומשכן נקרא גם מקדש
עירובין ג"א	לפי רבה גובה הסוכה לא יעבור עשרים אמה
עירובין ד"א	שיעורין מדאורייתא
עירובין ד"ב	שיעור כזית מהתורה

פסוקים

עירובין ד:ב	חציצה מהתורה
עירובין ו:ב	העושה מחומרי בית שמאי ומחומרי בית הלל
עירובין יג:א	מגילת סוטה צריכה שתיכתב בכתב שיכול למחות
עירובין יג:ב	אם נמלך וחזר בו מלגרש את אשתו ומצאו בן עירו ואמר שמך כשמי ושם אשתך כשם אשתי פסול לגרש בו
עירובין יג:ב	עדיף לשבת למול הרב משום שנאמר
עירובין יד:א	מקוה טהרה צריך שיהיו בו ארבעים סאה
עירובין טו:ב	כל דבר שיש בו רוח חיים אין כותבין עליו גיטי נשים
עירובין יח:א	שני פרצוף פנים היו לו לאדם הראשון
עירובין יח:ב	המרצה מעות לאשה מידו לידה או מידה לידו בשביל שיסתכל בה לא ינקה מדינה של גיהנם
עירובין יח:ב	מנוח עם הארץ היה
עירובין יח:ב	מנוח עם הארץ היה
עירובין יח:ב	כל אותן השנים שהיה אדם הראשון בנידוי הוליד רוחין ושידין ולילין
עירובין יח:ב	אומרים מקצת שבחו של אדם בפניו וכולו שלא בפניו
עירובין יח:ב	אמרה יונה לפני הקב"ה רבש"ע יהיו מזונותי מרורין כזית ומסורין בידך ואל יהיו מתוקין כדבש ותלוין ביד בשר ודם
עירובין יח:ב	כל בית שנשמעין בו דברי תורה בלילה שוב אינו נחרב
עירובין יח:ב	נתקללה בבל נתקללו שכיניה נתקללה שומרון נתברכו שכיניה
עירובין יט:א	מדת הקב"ה אדם מתחייב הריגה למקום שותק
עירובין יט:א	ולא עוד אלא שדומה לו כאילו מקריב קרבן
עירובין יט:א	רשעים אפילו על פתחו של גיהנם אינם חוזרין בתשובה
עירובין יט:א	שלשה פתחים יש לגיהנם אחד במדבר ואחד בים ואחד בירושלים
עירובין יט:א	ז' שמות יש לגיהנם ואלו הן שאול דכתיב
עירובין יט:א	אבדון דכתיב
עירובין יט:א	באר שחת דכתיב
עירובין יט:א	ובור שאון וטיט הין
עירובין יט:א	וצלמות דכתיב
עירובין כא:א	דבר זה אמרו דוד ולא פירשו
עירובין כא:א	אמרו איוב ולא פירשו
עירובין כא:א	אמרו יחזקאל ולא פירשו
עירובין כא:ב	בחורי ישראל שלא טעמו טעם חטא ובנות ישראל שמגידות פתחיהן לבעליהן
עירובין כא:ב	מלמד שאמר שלמה על כל דבר ודבר של תורה שלשת אלפים משל
עירובין כב:א	יש שכר למצות לעתיד לבא
עירובין כב:א	השם אך אפים גם לרשעים וגם לרשעים
עירובין לא:ב	מעשר ראשון שהקדימו בשבלין פטור מתרומה גדולה
עירובין לח:ב	חול מכין לשבת וחול מכין ליו"ט ואין יו"ט מכין לשבת ואין שבת מכינה ליום טוב

פסוקים

עירובין נב:ב	לפי רבי חנינא רגלו אחת בתוך התחום ורגלו אחת חוץ לתחום לא יכנס
עירובין נג:א	ארבע זוגות היו בה אדם וחיה אברהם ושרה יצחק ורבקה יעקב ולא
עירובין נג:א	מי הפיל את אברהם אבינו בתוך כבשן האש
עירובין נג:א	רב ושמואל חד אמר חדש ממש וחד אמר שנתחדשו גזירותיו
עירובין נג:א	על צאצאי דוד שהיו מפרשים שמועותיהם ומדקדקים בטעמו של דבר נאמר
עירובין נג:א	על צאצאי שאול שלא היו מפרשים שמועותיהם ומדקדקים בטעמו של דבר
עירובין נג:ב	הקב"ה מחל לשאול על אותו עון
עירובין נד:א	אם ערוכה ברמ"ח אברים שלך משתמרת ואם לאו אינה משתמרת
עירובין נד:א	המהלך בדרך ואין עמו לוייה והחש בראשו וְהחש בגרונו יעסוק בתורה
עירובין נד:א	אם משים אדם עצמו כענק זה שרף על הצואר ונראה ואינו נראה תלמודו מתקיים בידו ואם לאו אין תלמודו מתקיים
עירובין נד:א	אם משים אדם עצמו כערוגה זו שהכל דשין בה וכבושם זה שהכל מתבשמין בה תלמודו מתקיים ואם לאו אין תלמודו מתקיים
עירובין נד:א	אם אדם משים עצמו את לחייו כאבן זו שאינה נמחית תלמודו מתקיים בידו ואם לאו אין תלמודו מתקיים בידו
עירובין נד:א	אלמלי לא נשתברו לוחות הראשונות אין כל אומה ולשון שולטת בישראל
עירובין נד:א	משים אדם עצמו כמדבר זה שהכל דשין בו תלמודו מתקיים בידו ואם לאו אין תלמודו מתקיים בידו
עירובין נד:א	אם אדם מגיס לבו בתורה הקדוש ברוך הוא משפילו ואם חוזר בו הקב"ה מגביהו
עירובין נד:ב	רוכבי אתונות אלו תלמידי חכמים שמהלכין מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד (בו) תורה
עירובין נד:ב	למה נמשלו דברי תורה לדד
עירובין נד:ב	חייב אדם לשנות לתלמידו עד שילמדנו
עירובין נד:ב	חייב אדם להראות פנים לתלמידו
עירובין נד:ב	אין תורה נקנית אלא בסימנין
עירובין נד:ב	ציון זה לשון סימן
עירובין נד:ב	עשה מועדים לתורה
עירובין נה:א	התורה לא נמצאת אצל מי שמגביה דעתו עליה או מי שמרחיב דעתו עליה
עירובין סג:א	כל מקום שיש בו חילול השם אין חולקין כבוד לרב
עירובין סג:א	אף על פי שהאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט
עירובין סג:א	כל המורה הלכה בפני רבו ראוי להכישו נחש
עירובין סג:א	כל המורה הלכה בפני רבו נקרא חוטא
עירובין סג:ב	לא נענש יהושע אלא בשביל שביטל את ישראל לילה אחת מפריה ורביה
עירובין סג:ב	כל הישן בחדר שאיש ואשתו שרויין בה
עירובין סד:א	כל האומר שמועה זו נאה וזו אינה נאה מאבד הונה של תורה
עירובין סד:ב	כל הנודר ראוי לדוקרו בחרב אלא שחכמים מתירין לו נדרו
עירובין סה:א	רבי אליעזר בן עזריה יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין בטענה שהם שיכורים ואינם נתפשים על מעשיהם

פסוקים

עירובין סה:א	כל שאינו מתפלל בשעת שיכרות סוגרין צרות שלא יבואו עליו
עירובין סה:א	המפייסין אותו בדבר בשעה שליבו טוב ביין יש בו דומה להקב"ה שנתפייס בריח
עירובין סה:א	לא נברא יין אלא לנחם אבלים ולשלם שכר לרשעים
עירובין סה:א	כל שאין יין נשפך בתוך ביתו כמים אינו בכלל ברכה
עירובין סט:ב	מקבלין קרבנות מפושעי ישראל כדי שיחזרו בתשובה חוץ מן המומר והמנסך יין והמחלל שבתות בפרהסיא
עירובין פג:ב	וכמה עיסת המדבר
עירובין פו:א	העולם מתקיים כשיש בו עשירים שמזמנין מזונות לעניים
עירובין צו:א	לפי רבי יוסי הגלילי אין מניחין תפילין בלילה ובשבתות וימים טובים
עירובין צו:א	לפי רבי עקיבא אין מניחין תפילין בשבתות וימים טובים
עירובין צו:ב	אשה אינה סומכת ידה על ראש הפר
עירובין צט:א	כיח בפני רבו חייב מיתה
עירובין ק:ב	אסור לאדם שיהלך על גבי עשבים בשבת
עירובין ק:ב	הכופה אשתו לדבר מצוה-תשמיש
עירובין ק:ב	בני יששכר היו נבונים
עירובין ק:ב	עשר קללות נתקלה חוה
עירובין קד:ב	המכניס טמא שרץ למקדש חייב והמכניס שרץ עצמו פטור
פסחים ב:א	בוקר זה כשיש אור
פסחים ב:א	אור זה יום
פסחים ב:א	לכוכבים יש אור אך אינם מאירים ולכן אין לומר שאור זה לילה
פסחים ב:ב	איוב מצפה לאור שיגיע עם שחר מכאן שאור זה יום
פסחים ב:ב	דוד התפלל שלא יהיה לו חושך בעולם הבא שדומה ליום ושיהיה לו אור בעולם הזה שדומה ללילה
פסחים ג:א	זבחים נאכלים ביום ובלילה אחר היום עד הבוקר
פסחים ג:א	לעולם יספר אדם בלשון נקיה
פסחים ג:א	והרי גם באישה- רבקה כתוב לשון מרכב
פסחים ג:א	לעולם אל יוציא אדם דבר מגונה
פסחים ג:ב	וכן אצל אביגיל כתוב לשון מרכב
פסחים ד:א	אולי נלמד ממילה שצריך לבער החמץ מהבוקר שכן זריזין מקדימים למצוות
פסחים ד:א	זריזין מקדימים למצוות
פסחים ה:א	מצינו י"ד שנקרא ראשון
פסחים ה:א	ראשון משמע מעיקרא
פסחים ה:א	בשכר שלושה שנקראו ראשון (ראשון של פסח ראשון של חג וראשון של לולב) זכו לשלושה ראשון - להכרית זרעו של עשיו
פסחים ה:א	לבנין בית המקדש
פסחים ה:א	לשמו של משיח

פסוקים

פסחים ה:א	לפי רבי ישמעאל צריך להפסיק לאכול חמץ מזמן שמסיימין לאכול את קורבן פסח
פסחים ה:ב	שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים ושל גבוה
פסחים ו:ב	לפי תנא קמא שואלין ודורשין בהלכות פסח שלושים יום לפני הפסח
פסחים ו:ב	לפי רשב"ג שואלין ודורשין בהלכות פסח שתי שבתות לפני הפסח
פסחים ו:ב	כשמשה אמר החודש הזה לכם ראש חודשים זה היה בראש חודש
פסחים ז:ב	מנין לשון עובר בכלל כל המצות מברך עליהן עובר לעשייתן
פסחים ח:ב	שלוחי מצוה עלולים להנזק במקום שההיזק שכיח
פסחים ח:ב	גם בחזרה שלוחי מצוה אינם ניזוקין
פסחים י:ב	לפי רבי יהודה בודקין שלוש פעמים כנגד שלש השבתות שבתורה
פסחים יג:א	גבאי תמחוי שאין להם עניים לחלק מוכרין לאחרים ואין מוכרין לעצמן
פסחים יד:א	אין אוכל מטמא אוכל
פסחים טז:ב	דם שהנפש יוצאה בו קרוי דם שאין הנפש יוצאה בו אינו קרוי דם
פסחים טז:ב	עון הקודשים שנשא אהרון הוא עון טומאה ולא עון פיגול ולא עון נותר
פסחים כא:ב	חמץ אסור בהנאה
פסחים כא:ב	שלא כחמץ נבילה מותרת בהנאה
פסחים כב:א	עובדי כוכבים ניסכו יין לעבודה זרה
פסחים כב:ב	אבר מן החי אסור
פסחים כב:ב	לא יושיט אדם כוס יין לנזיר ואבר מן החי לבני נח
פסחים כב:ב	שור הנסקל אסור באכילה גם אם שחטו לאחר שניגמר דינו
פסחים כב:ב	שור הנסקל אסור בהנאה
פסחים כב:ב	ערלה אסורה באכילה
פסחים כג:א	תרומה אסורה לישראל
פסחים כג:א	גידולו של הנזיר קדוש ואין דבר אחר קדוש
פסחים כג:א	חדש אסורים באכילה ומתרים בהנאה
פסחים כג:א	שרצים אסורים באכילה ומותרים בהנאה
פסחים כג:א	שלך אי אתה רואה אבל אתה רואה של אחרים ושל גבוה
פסחים כג:ב	חולין שנשחטו בעזרה דאורייתא
פסחים כד:א	אמורי קדשים קלים צריך לשרוף באש
פסחים כה:א	יש אדם שממונו חביב עליו מגופו
פסחים כו:א	לפי חכמים בגדי כהונה טעונין גניזה לפי רבי דוסא לא ישתמש בהם ליום כפור אחר
פסחים כז:ב	מצוה לשרוף החמץ באש אבל אם לא מצא עצים ישבית בכל דבר שיכול להשביתו
פסחים כח:א	חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח מותר בהנאה ושל ישראל אסור בהנאה
פסחים כח:ב	לפי רבי יהודה האוכל חמץ משש שעות ולמעלה עובר בלא תעשה
פסחים לא:א	הנושה בחבירו מנה וחבירו בחבירו מוציאין מזה ונותנין לזה
פסחים לא:ב	בעל חוב קונה משכון

פסוקים

פסחים לב:ב	לפי תנא קמא האוכל כזית תרומה בשגגה משלם קרן וחומש
פסחים לה:א	דברים הבאים לידי חימוץ אדם יוצא בהן ידי חובתו במצה יצאו אלו שאין באין לידי חימוץ
פסחים לה:א	לפי ריש לקיש דברים שאדם יוצא בהן ידי חובתו במצה חייבין על חימוצו כרת
פסחים לה:ב	מעשר ראשון שהקדימו בשיבלים פטור מתרומה גדולה
פסחים לה:ב	מעשר שני ניתן לפדות על גב אסימון והקדש ניתן לחלל על גבי הקרקע
פסחים לה:ב	מעשר ראשון שהקדימו בשיבלים פטור מתרומה גדולה
פסחים לו:א	לא יוצא אדם ידי חובתו במעשר שני בירושלים במצות
פסחים לו:א	יציקה ולישה כשירה בכל אדם
פסחים לו:א	אין אדם יוצא ידי חובת בכורים במצות
פסחים לו:ב	מעשר שני נטמא שפודין אותו אפי' בירושלים
פסחים לז:ב	לפי רבי יהודה אין לחם אלא האפוי בתנור מעיקרא
פסחים לח:ב	צריך לשמור את המצות לשם מצות מצה
פסחים מא:א	קורבן פסח אסור לבשל גם בשאר משקין
פסחים מא:א	צלאו כל צרכו מותר
פסחים מא:א	אכל ממנו כזית חי פטור אבל אסור
פסחים מא:ב	בשעה שישנו בקום אכול צלי ישנו בבל תאכל נא בשעה שאינו בקום אכול צלי אינו בבל תאכל נא
פסחים מא:ב	בלילה אין ביום לא האי לאו הבא מכלל עשה הוא וכל לאו הבא מכלל עשה עשה
פסחים מב:א	שור או שה שיש בו מום צריך להמיר אותו בכסף לבדק הבית ולא תמימים שאותם צריך להעלות על המזבח
פסחים מב:א	כל הממיר שוא או שה תמימים לבדק הבית עובר בלאו
פסחים מג:א	בנות עשירים טופלות אותן בסולת בנות מלכים בשמן המור
פסחים מג:א	כותח הבבלי ושכר המדי וחומץ האדומי וזיתום המצרי
פסחים מג:א	על חמץ דגן גמור ענוש כרת ועל עירובו בלאו
פסחים מג:א	השוה הכתוב איש לאשה לכל עונשין שבתורה
פסחים מג:ב	כל איסורין שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור חוץ מאיסורי נזיר
פסחים מה:א	איסורי נזיר מצטרפים זה עם זה לחייבו קורבן חטאת
פסחים מט:א	כל הנהנה מסעודת הרשות לסוף גולה
פסחים מט:ב	ולא ישא בת עמי הארץ מפני שהן שקץ ונשותיהן שרץ ועל בנותיהן הוא אומר
פסחים מט:ב	עם הארץ אסור לאכול בשר בהמה
פסחים מט:ב	לפירבי יהודה חייב בבה"מ באכילה שיש בה שביעה שזה בכביצה
פסחים נ:א	אמר הקב"ה לא כשאני נכתב אני נקרא נכתב אני ביו"ד ה"א ונקרא אני באל"ף דל"ת
פסחים נא:ב	ספיחין אסורים
פסחים נב:ב	כל זמן שחיה אוכלת מן השדה האכל לבהמה שבבית כלה לחיה אשר בשדה כלה לבהמתן מן הבית
פסחים נג:א	סימן להרים מילין סימן לעמקים דקלים סימן לנחלים קנים סימן לשפלה שקמה

פסוקים

פסחים נג:ב כל המטיל מלאי לכיס תלמידי חכמים זוכה ויושב בישיבה של מעלה

פסחים נג:ב בין שאמרו להדליק את הנר בלילי יוה"כ ובין שאמרו שלא להדליק שניהן לדבר אחד נתכוונו

פסחים נד:א תורה נבראה קודם בריאת העולם

פסחים נד:א תשובה נבראה קודם בריאת העולם

פסחים נד:א גן עדן נברא קודם בריאת העולם

פסחים נד:א גיהנום נברא קודם בריאת העולם

פסחים נד:א בית המקדש נברא קודם בריאת העולם

פסחים נד:א שמו של משיח נברא קודם בריאת העולם

פסחים נו:א לפי רבא מפסיקין מעט בין היום לעל לבבך

פסחים נו:א ביקש יעקב לגלות לבניו קץ הימין ונסתלקה ממנו שכינה

פסחים נח:א תמיד נשחט בשמונה ומחצה וקרב בתשעה ומחצה

פסחים נח:ב לא יהיה דבר קרב לפני תמיד של שחר

פסחים נח:ב אין דבר קרב אחר תמיד של בין הערבים

פסחים נט:א אין לך עבודה שכשירה מערב עד בוקר אלא הטבת הנרות

פסחים נט:א אין לך דבר שקודם לתמיד של שחר אלא קטרת בלבד

פסחים נט:ב הכהנים אוכלים ובעלים מתכפרין

פסחים נט:ב נטמאו אמורין או אבדו זכאין הכהנים בחזה ובשוק

פסחים סא:א שחט את הפסח קודם חצות פסול

פסחים סא:א אין הפסח נשחט אלא למנויו ואם נשחט שלא למנויו זה מעכב

פסחים סד:א הפסח נשחט בשלש כתות

פסחים סה:א דם שהנפש יוצאה בו מכפר דם שאין הנפש יוצאה בו אינו מכפר

פסחים סו:א שוחטין את הפסח גם בשבת

פסחים סו:א עולת התמיד קרבה בשבת

פסחים סו:ב כל המתיהר אם נביא הוא נבואתו מסתלקת-כדבורה

פסחים סו:ב כל המתיהר אם חכם הוא חכמתו מסתלקת-כמשה

פסחים סו:ב כל המתיהר אם נביא הוא נבואתו מסתלקת-כאלישע

פסחים סו:ב כל שכועס אפילו פוסקין עליו גדולה מן השמים מורידין אותו-כאליאב

פסחים סו:ב איש נדחה לפסח שני ואין ציבור נידחין לפסח שני

פסחים סז:א מצורע שנכנס לפנים ממחיצתו פטור

פסחים סז:א וטמא מת מותר ליכנס למחנה לוי ולא טמא מת בלבד אמרו אלא אפילו מת עצמו

פסחים סז:א לפי רבי יהודה זבים יושבים בנפרד מטמאי מתים

פסחים סז:ב בשעה שטמאי מתים משתלחין זבין ומצורעין משתלחין אין זבין ומצורעין משתלחין

פסחים סח:א עתידים צדיקים שיחיו מתים

פסחים סח:א אור החמה ואור הלבנה יתמעטו בעולם הבא ויגדלו שבעתים בימות המשיח

פסוקים

פסחים סח:ב	לפי רבי יהושע החג חציו לה' וחציו לכם
פסחים סח:ב	גם בשבת חציו לכם
פסחים סח:ב	גם בפורים חציו לכם
פסחים סח:ב	כל האוכל ושותה בתשעה בו מעלה עליו הכתוב כאילו מתענה תשיעי ועשירי
פסחים סח:ב	אילמלא תורה לא נתקיימו שמים וארץ
פסחים עב:	חגיגה אינה דוחה שבת
פסחים עב:	שלמים ששחטן מערב י"ט אינו יוצא בהן לא משום שמחה ולא משום חגיגה משום שמחה
פסחים עב:ב	לפי רבי יהושע היה עומד ומקריב ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה כל הקרבנות כולן שהקריב על גבי המזבח כשרין
פסחים עה:א	ברור לו מיתה יפה
פסחים עז:א	ראש חדש נקרא מועד
פסחים עז:א	לפי רבי יהושע אם אין דם אין בשר אם אין בשר אין דם
פסחים עח:ב	אין הפסח נשחט אלא למנויו ואם נשחט שלא למנויו זה מעכב
פסחים עח:ב	כל ישראל יוצאין בפסח אחד
פסחים פד:א	לפי רבי כל הראוי לאכילה יש בו משום שבירת עצם ושאין ראוי לאכילה אין בו משום שבירת עצם
פסחים פה:ב	אסור להעביר הפסח מחבורה לחבורה
פסחים פו:א	לפי רבי יהודה מותר לאכול את הפסח בשתי חבורות בבית אחד
פסחים פז:א	אשה רגל הראשון אוכלת משל אביה מכאן ואילך רוצה אוכלת משל אביה רוצה משל בעלה
פסחים פז:א	אני חומה זו תורה ושדי כמגדלות אלו תלמידי חכמים
פסחים פז:א	אשר בנינו כנטיעים אלו בחורי ישראל שלא טעמו טעם חטא בנותינו כזויות אלו בתולות ישראל שאוגדות פתחיהן לבעליהן
פסחים פז:ב	מארבעה קנינין שקניתי בעולמי תורה קנין אחד
פסחים פז:ב	שמים וארץ קנין אחד
פסחים פז:ב	בית המקדש קנין
פסחים פז:ב	ישראל קנין אחד
פסחים פז:ב	צדקה עשה הקב"ה בישראל שפזרן לבין האומות
פסחים פח:א	אלהי יעקב ולא אלהי אברהם ויצחק
פסחים פח:א	לא כאברהם שכתוב בו הר
פסחים פח:א	לא כיצחק שכתוב בו שדה
פסחים פח:א	אלא כיעקב שקראו בית
פסחים פח:א	גדול קבוץ גליות כיום שנבראו בו שמים וארץ
פסחים פח:ב	לא נברא העולם אלא לפריה ורבייה
פסחים פט:א	לימנות דברי הכל עד שישחט
פסחים צב:	טמאי מת מצוה היו שחל שביעי שלהן להיות בערב הפסח
פסחים צט:א	יפה שתיקה לחכמים קל וחומר לטפשים

פסוקים

פסחים ק:א	צריך לזכור את השבת על היין והלילה חשוב יותר מהיום כי הוא תחילת היום
פסחים קט:א	חייב אדם לשמח בניו ובני ביתו ברגל
פסחים קט:א	בזמן שבית המקדש קיים אין שמחה אלא בבשר
פסחים קט:א	ועכשיו שאין בית המקדש קיים אין שמחה אלא ביין
פסחים קיז:א	כל תושבחות האמורות בספר תהלים כלן דוד אמרן
פסחים קיז:א	אין השכינה שורה אלא מתוך דבר שמחה של מצווה
פסחים קיז:א	כל ת"ח היושב לפני רבו ואין שפתותיו נוטפות מר תכוונה
פסחים קיח:א	קשין מזונותיו של אדם כפליים כולדה
פסחים קיח:ב	אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע שמוני בניך כחולדה זו הדרה בעיקרי בתים
פסחים קיח:ב	אמרה כנסת ישראל רבש"ע אימת אני אהובה לפניך בזמן שתשמע קול תחנוני
פסחים קיח:ב	אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע אע"פ שדלה אני במצות לך אני ולי נאה להושיע
פסחים קיט:א	ידו של הקדוש ברוך הוא פרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מיד מדת הדין
פסחים קיט:א	כל כסף וזהב שבעולם יוסף לקטו והביאו למצרים
פסחים קיט:א	גם את הכסף והזהב שבשאר הארצות יוסף ליקטו והביאו למצרים
פסחים קיט:א	מטמוניות שהטמין יוסף במצרים גנוזה לצדיקים לעתיד לבא
פסחים קיט:א	עושר שמור לבעליו לרעתו זה עושרו של קורח
פסחים קיט:ב	עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים ביום שיגמל חסדו לזרעו של יצחק
פסחים קיט:ב	לעתיד לבא כשיעשה הקב"ה סעודה לצדיקים ויאמר הקב"ה לדוד טול וברך מה יאמר דוד
פסחים קכ:א	לפי רבא מצה בזמן הזה דאורייתא ומרור דרבנן
פסחים קכ:א	ערל טמא ושהיה בדרך רחוקה אסורים בקורבן פסח ומותרים במצה ומרור
פסחים קכ:א	בערב הראשון חובה לאכול מצה בשאר הימים רשות
ראש השנה ב:ב	מלכים אין מונין להם אלא מניסן
ראש השנה ג:א	מלך ערד שמע שמת אהרון ונתנה רשות להלחם בישראל
ראש השנה ג:א	בני ישראל פחדו כשמת אהרון
ראש השנה ג:א	ר"ה הוא לא באייר
ראש השנה ג:א	ר"ה הוא לא בסיון
ראש השנה ד:ב	לפי רבי אלעזר בן רבי שמעון בכור ומעשר ופסח לקט שכחה ופאה אם עבר עליהן חג הסוכות עובר עליהן בבל תאחר
ראש השנה ו:א	כופין אותו עד שיאמר רוצה אני
ראש השנה ז:א	באחד בניסן ראש השנה לחדשים ולעיבורין ולתרומת שקלים וי"א אף לשכירות בתים לחדשים
ראש השנה ז:א	החודש שיש בו אביב הוא חודש ניסן
ראש השנה ז:א	חדש שיש בו אסיפה הוא חודש תשרי
ראש השנה ח:א	הצאן מתעברות באדר ויולדות באב ור"ה שלהן באלול
ראש השנה ח:א	בשני מעשרות הכתוב מדבר אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן
ראש השנה ח:א	מראשית השנה נידון מה יהא בסופה

פסוקים

ראש השנה ח:א	החג שהחודש מתכסה בו הוא ראש השנה
ראש השנה ח:ב	אין ב"ד של מעלה נכנסין לדין אא"כ קידשו ב"ד של מטה
ראש השנה ח:ב	מלך וציבור מלך נכנס תחילה לדין
ראש השנה ח:ב	אחד בתשרי הוא ראש השנה לשמיטון
ראש השנה ח:ב	עשרה בתשרי - ליובלות
ראש השנה ח:ב	שנת היובל מתקדשת מתחילת השנה
ראש השנה ח:ב	שנת היובל אינה מתקדשת בסופה
ראש השנה ט:א	מוסיפין מחול על הקודש בחריש של ערב שביעית הנכנס לשביעית ובקציר של שביעית היוצא למוצאי שביעית
ראש השנה ט:א	מוסיפין מחול על הקודש בערב יום הכיפורים
ראש השנה ט:א	מוסיפין מחול על הקודש במוצאי כיפור וכן בשבתות ובימים טובים
ראש השנה ט:ב	אין דרור אלא לשון חירות
ראש השנה י:א	ופירות נטיעה זו אסורין עד ט"ו בשבט אם לערלה ערלה ואם לרבעי רבעי
ראש השנה י:א	לפי רבי אליעזר בתשרי נברא העולם
ראש השנה י:א	ואותו הפרק זמן רביעה היתה וירדו גשמים וצימחו
ראש השנה י:א	לפי רבי יהושע בניסן נברא העולם
ראש השנה י:א	ובניסן בהמה וחיה ועוף שמזדווגין זה אצל זה
ראש השנה י:א	כל מעשה בראשית נבראו לצביונן
ראש השנה י:א	לפי רבי אליעזר בתשרי נולדו אבות
ראש השנה י:א	איתן הוא לשון תקיף
ראש השנה י:א	מדלג על ההרים בזכות אבות מקפץ על הגבעות בזכות אמהות
ראש השנה י:א	לפי רבי יהושע בניסן נולדו אבות
ראש השנה י:א	הקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום מחדש לחדש
ראש השנה י:ב	לפי רבי יהושע בניסן נגאלו בניסן עתידין ליגאל
ראש השנה י:ב	בשנה שלישית מביא מעשר ראשון
ראש השנה י:ב	כל תבואה שהביאה שלישי בשביעית לפני ראש השנה אתה נוהג בו מנהג שביעית בשמינית
ראש השנה י:ג	חג האסיף הוא חג הקציר ותבואה שנקצרה בחג בידוע שהביאה שלישי לפני ראש השנה
ראש השנה י:ג	בשנה הראשונה שנכנסו בני ישראל לארץ לא הקריבו את העומר
ראש השנה י:ג	בשנה הראשונה שנכנסו בני ישראל לארץ הקריבו את העומר
ראש השנה י:ג	בחג האסיף אוספים את התבואה ששליש ממנה כבר גדל בראש השנה
ראש השנה י:ד	העושה מחומרי בית שמאי ומחומרי בית הלל
ראש השנה טז:א	בר"ה כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון
ראש השנה טז:א	אדם נידון בכל יום
ראש השנה טז:א	אדם נידון בכל שעה
ראש השנה טז:א	מלך וציבור מלך נכנס תחלה לדין

פסוקים

ראש השנה טז:ב	כל שנה שרשה בתחלתה מתעשרת בסופה
ראש השנה טז:ב	אין דנין את האדם אלא לפי מעשיו של אותה שעה
ראש השנה טז:ב	כל המוסר דין על חבירו הוא נענש תחלה
ראש השנה טז:ב	ד' דברים מקרעין גזר דינו של אדם אלו הן צדקה צעקה שינוי השם ושינוי מעשה צדקה דכתיב
ראש השנה טז:ב	צעקה דכתיב
ראש השנה טז:ב	שינוי השם דכתיב
ראש השנה טז:ב	שינוי מעשה דכתיב
ראש השנה טז:ב	וי"א אף שינוי מקום דכתיב
ראש השנה טז:ב	חייב אדם להקביל פני רבו ברגל
ראש השנה טז:ב	בני ישראל אינן מוזהרין על מגע נבילה
ראש השנה טז:ב	רשעים גמורין ימחו מספר חיים
ראש השנה טז:ב	משה ביקש להמחה מספרן של רשעים ומספרן של צדיקים ומספרן של בינוניים
ראש השנה טז:ב	ב"ש אימרים צדיקים לחיי עולם רשעים לגיהנום
ראש השנה יז:א	בינונים יורדין לגיהנום וצועקים ובוכין מיסורין שעה אחת ועולין לגן עדן
ראש השנה יז:א	ב"ה אומרים הקב"ה עושה חסד עם הבינונים
ראש השנה יז:א	פושעי ישראל גופן כלה ונשמתן נשרפת ורוח מפזרתן תחת כפות רגלי צדיקים
ראש השנה יז:א	המינין והמסורות והאפיקורסים שכפרו בתורה והחטיאו את הרבים יורדין לגיהנום ונידונין בה לדורי דורות
ראש השנה יז:א	גיהנום כלה והן אינן כלין
ראש השנה יז:א	ואין זבול אלא בית המקדש
ראש השנה יז:א	ועליהם אמרה חנה
ראש השנה יז:א	כל פרנס המטיל אימה יתירה על הצבור שלא לשם שמים אינו רואה בן תלמיד חכם
ראש השנה יז:א	לפי ב"ה כיצד הקב"ה מטה כלפי חסד
ראש השנה יז:ב	כיצד הקב"ה גם צדיק ודן את האדם לפי האמת וגם חסיד ומרחם
ראש השנה יז:ב	כיצד הקב"ה גם משלם לאדם לפי מעשיו וגם מטה כלפיו חסד
ראש השנה יז:ב	הקב"ה אומר אני הוא קודם שיחטא האדם ואני הוא לאחר שיחטא האדם ויעשה תשובה
ראש השנה יז:ב	ברית כרותה לי"ג מדות שאינן חוזרות ריקם
ראש השנה יז:ב	גדולה תשובה שמקרעת גזר דינו של אדם
ראש השנה יז:ב	הקב"ה מוריד גשמים בארץ ישראל לפי מעשיהם
ראש השנה יז:ב	יורדי הים צעקו קודם גזר דין נענין צעקו לאחר גזר דין אינן נענין
ראש השנה יח:א	יפה צעקה לאדם בין קודם גזר דין בין לאחר גזר דין אבל לא גזר דין של ציבור
ראש השנה יח:א	מנין לגזר דין שיש עמו שבועה שאינו נקרע
ראש השנה יח:א	גזר דין של ציבור נחתם
ראש השנה יח:א	ואע"ג שנחתם נקרע
ראש השנה יח:א	כולן נסקרין בסקירה אחת

פסוקים

ראש השנה יח:ב	בזמן שיש שלום יהיו הצומות לששון ולשמחה אין שלום יהיו לצום
ראש השנה יח:ב	צום הרביעי זה ט' בתמוז שבו הובקעה העיר
ראש השנה יח:ב	צום העשירי זה עשרה בטבת שבו סמך מלך בבל על ירושלים
ראש השנה כ:א	כשם שמעברין את השנה לצורך כך מעברין את החדש לצורך
ראש השנה כ:ב	צריך שיהא לילה ויום מן החדש
ראש השנה כא:א	שמור אביב של תקופה שיהא בחדש ניסן
ראש השנה כא:ב	מנין שהעדים מחללין את השבת כדי להביא עדותן
ראש השנה כא:ב	מנין שעליל זה לשון גילוי
ראש השנה כא:ב	נ' שערי בינה נבראו בעולם וכולן ניתנו למשה חסר אחד שנאמר
ראש השנה כא:ב	בקש קהלת להיות כמשה
ראש השנה כא:ב	בקש קהלת לדון דינין שבלב שלא בעדים ושלא בהתראה
ראש השנה כב:א	עדות זו תהא כשרה בכס במשה ואהרון ואף שהם אחים אבל לא לבית דין לקבל עדות החודש בקרובים
ראש השנה כב:א	מחללים על העדים את השבת כדי שיביאו עדות החודש לירושלים
ראש השנה כג:א	עשרה מיני ארזים הם
ראש השנה כג:א	כל שיטה ושיטה שנטלו נכרים מירושלים עתיד הקב"ה להחזירן לה
ראש השנה כג:א	אין מדבר אלא ירושלים
ראש השנה כג:א	אוי להם לעובדי כוכבים שאין להם תקנה
ראש השנה כד:א	ראש ב"ד אומר מקודש
ראש השנה כד:א	כל העם עונין אחריו מקודש מקודש
ראש השנה כד:א	שנים אתה מקדש ואי אתה מקדש חדשים
ראש השנה כד:א	לא תעשון כדמות שמשיי אמר אביי לא אסרה תורה אלא שמשין שאפשר לעשות כמותן
ראש השנה כו:א	כל השופרות נקראו קרן
ראש השנה כו:א	קאמר רבי יוסי ורבנן כל השופרות אקרו שופר ואקרו קרן
ראש השנה כו:א	ור' יוסי אמר לך דפרה נמי אקרי שופר
ראש השנה כח:ב	כהן שעולה לדוכן לא יאמר הואיל ונתנה לי תורה רשות לברך את ישראל אוסיף ברכה אחת משלי
ראש השנה כט:א	כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברים
ראש השנה כט:א	וכי נחש ממית או נחש מחיה אלא בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתרפאין
ראש השנה כט:ב	כתוב אחד מדבר על ראש השנה שחל בשבת וכתוב אחד מדבר על ר"ה שחל בחול
ראש השנה ל:א	לפי רב הונא כל יחיד ויחיד חייב לתקוע
ראש השנה לא:א	בראשון מה היו אומרים... להשם הארץ ומלואה על שם שקנה והקנה ושליט בעולמו
ראש השנה לא:א	בשני מה היו אומרים... על שם שחילק מעשיו ומלך עליהן
ראש השנה לא:א	בשלישי היו אומרים... על שם שגילה ארץ בחכמתו והכין תבל לעדתו
ראש השנה לא:א	ברביעי היו אומרים... על שם שברא חמה ולבנה ועתיד ליפרע מעובדיהן

פסוקים

ראש השנה לא:א בחמישי היו אומרים ... על שם שברא עופות ודגים לשבח ל שמו

ראש השנה לא:א	בששי היו אומרים...ל שם שגמר מלאכתו ומלך עליהן
ראש השנה לא:א	בשביעי היו אומרים.... ליום שכולו שבת
ראש השנה לב:א	לפי רבי אליעזר אומרים מלכיות זכרונות ושופרות
ראש השנה לב:ב	פקדונות הרי הן כזכרונות
ראש השנה לב:ב	מלכות שיש עמו תרועה
ראש השנה לג:א	בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות
ראש השנה לג:ב	יום יבבא יהא לכוון
ראש השנה לג:ב	מנין שתוקעים בשופר בראש השנה
ראש השנה לד:א	תקיעה בפני עצמה ותרועה בפני עצמה
ראש השנה לד:א	פשוטה לפניו ופשוטה לאחריה
ראש השנה לד:א	שלוש תרועות ושש תקיעות נאמרו בראש השנה שתיים מדברי תורה ואחת מדברי סופרים
ראש השנה לד:א	אי זהו חג שהחדש מתכסה בו הוי אומר זה ר"ה
יומא ב:א	אשה אחרת מתקינין לכהן גדול שמא תמות אשתו
יומא ב:א	כל המקדש כולו קרוי בירה
יומא ב:ב	דנין צוה דלפני עשיה מצוה דלפני עשיה ואין דנין צוה דלאחר עשיה
יומא ב:ב	הדינים בשיבת הכהן דומים לדינים בביאת הכהן
יומא ג:ב	כל הנכנס במחנה שכינה טעון פרישת ששה
יומא ד:א	כהן גדול פורש שבעה ומשמש יום אחד
יומא ד:א	משה עלה בענן ונתכסה בענן ונתקדש בענן כדי לקבל תורה לישראל בקדושה
יומא ד:ב	לא בא הכתוב אלא לאיים על האדם כדי שתהא תורה ניתנת באימה ברתת ובזיע
יומא ד:ב	לפי תנא קמא התורה ניתנה בששה בסיון ומשה עלה בשבעה
יומא ד:ב	לפי רבי יוסי הגלילי ותנא קמא בשישה נתנה התורה וזה היה אחרי עשרת הדברות
יומא ד:ב	הקדים קריאה לדיבור לימדה תורה דרך ארץ שלא יאמר אדם דבר לחבירו אלא א"כ קורה
יומא ה:א	אין כפרה אלא בדם
יומא ה:א	מאי טעמא דמ"ד כל הכתוב בהן מעכב
יומא ה:ב	מכנסים ועשירית האיפה
יומא ט:א	מפני מה חרבה שילה מפני שהיו בה שני דברים גלוי עריות ובזיון קדשים גלוי עריות דכתיב
יומא ט:ב	בזיון קדשים דכתיב
יומא ט:ב	מקדש ראשון מפני מה חרב מפני ג' דברים שהיו בו ע"ז וגלוי עריות ושפיכות דמים ע"ז דכתיב
יומא ט:ב	גלוי עריות דכתיב
יומא ט:ב	שפיכות דמים דכתיב
יומא ט:ב	רשעים היו אלא שתלו בטחונם בהקב"ה
יומא ט:ב	לפיכך הביא עליהן הקב"ה ג' גזרות כנגד ג' עבירות שבידם

פסוקים

יומא ט:ב	ובמקדש ראשון לא הוה ביה שנאת חנם והכתיב
יומא ט:ב	אם עשיתם עצמכם כחומה ועליתם כולכם בימי עזרא נמשלתם ככסף
יומא ט:ב	אין השכינה שורה אלא באהלי שם
יומא יא:א	אחד שערי בתים ואחד שערי חצירות ואחד שערי מדינות ואחד שערי עיירות יש בהן חובת מצוה למקום
יומא יא:א	שלוחי מצוה אין ניזוקין במקום שההיזק ידוע
יומא יב:א	רצועה היתה יוצאה מחלקו של יהודה ונכנסת לחלקו של בנימין ובה היה מזבח בנוי
יומא יב:ב	בגדים שלבש כהן גדול היו טעונים גניזה
יומא יד:ב	אבא שאול אומר מטיב ואחר כך מקטיר
יומא טו:א	אהרון היה מדליק את הנרות אחרי כן מקטיר
יומא יח:ב	לא ישא אדם אשה במדינה זו וילך וישא אשה במדינה אחרת שמא יזדווגו זה אצל זה ונמצא אח נושא אחותו
יומא יט:ב	הקורא את שמע ומרמז בעיניו ומקרץ בשפתותיו ומראה באצבעו עליו הכתוב אומר
יומא כא:ב	אע"פ שאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט
יומא כב:ב	כל המונה את ישראל עובר בלאו
יומא כב:ב	בשעה ששאל אמר אדם חטא בהמה מה חטאה ואם גדולים חטאו קטנים מה חטאו יצאה בת קול ואמרה לו
יומא כב:ב	ובשעה שאמר לו שאול לדואג טוב אתה ופגע בכהנים יצאה בת קול ואמרה לו
יומא כב:ב	ששה חדשים נצטרע דוד ופרשו הימנו סנהדרין ונסתלקה הימנו שכינה דכתיב
יומא כב:ב	מפני מה נענש שאול מפני שמחל על כבודו
יומא כג:א	הנעלבין ואינן עולבין שומעין חרפתן ואינן משיבין עושין מאהבה ושמחין ביסורין עליהן הכתוב אומר
יומא כג:ב	מנין שלא יהא דבר קודם למכנסים
יומא כד:א	לפי רבי דוסא הבגדים שפושט הכהן הגדול ביוה"כ יכול ללבוש כהן הדיוט אבל לא יכול הוא להשתמש ביום כפור אחר
יומא כד:ב	הצתת האש על המזבח שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרת
יומא כד:ב	למה מגרילין פייס וחוזרין להגריל בפייס מי יעבוד בעזרה כמה פעמים במשך היום
יומא כה:א	מנין שלא יהא דבר קודם למכנסים
יומא כו:א	לפי רבא צוברא דרבנן היו משבט לוי שנאמר
יומא כו:א	ומשבט ישכר שנאמר
יומא כו:א	לעיתים משבט יהודה שנאמר
יומא כו:ב	תמיד של בין הערבים טעון שני גזירי עצים בשני כהנים
יומא כו:ב	הפשט וניתוח כשרה בזר
יומא כז:א	שחיטה צריכה בכהן
יומא כז:א	הפשט וניתוח כשרים בזר
יומא כז:א	מקבלה ואילך מצות כהונה למיעוטי הפשט וניתוח
יומא כח:ב	כל היום כשר למילה

פסוקים

הזריזין מקדימין למצות	יומא כח:ב
אברהם אבינו זקן ושכינה עמו	יומא כח:ב
יצחק אבינו זקן ושכינה עמו	יומא כח:ב
יעקב אבינו זקן ושכינה עמו	יומא כח:ב
אליעזר עבד אברהם זקן ושכינה עמו	יומא כח:ב
אליעזר מושל בתורת רבו ודולה ומשקה מתורתו של רבו לאחרים	יומא כח:ב
אברהם אבינו קיים כל התורה כולה גם תורה שבכתב וגם תורה שבעל פה	יומא כח:ב
מקוה שכל גופו עולה בהן וכמה הן אמה על אמה ברום ג' אמות ושיערו חכמים מי מקוה ארבעים סאה	יומא לא:א
לפי רבי מאיר פושט ואח"כ מקדש לפי רבנן כשהוא לבוש מקדש	יומא לא:ב
אהרון אינו בא אלא להוציא את הכף ואת המחתה (שכל) הפרשה כולה נאמרה על הסדר חוץ מפסוק זה	יומא לב:א
לפי רבי מנין לחמש טבילות ועשרה קידושין שטובל כהן גדול ומקדש בו ביום	יומא לב:א
הכל מודין בקידוש שני שלובש ואחר כך מקדש	יומא לב:ב
מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת	יומא לג:א
מערכה שניה של קטורת קודמת לסידור שני גזירי עצים	יומא לג:א
הטבת שתי נרות קודמת לקטורת	יומא לג:ב
ושל בין הערבים היתה קריבה בין איברים לנסכים	יומא לד:א
אשת פוטיפר אמרה ליוסף הריני חובשתך בבית האסורין אמר לה	יומא לה:ב
אמרה לו הריני כופפת קומתך אמר לה	יומא לה:ב
אמרה לו הריני מסמא את עיניך אמר לה	יומא לה:ב
עונות אלו הזדונות	יומא לו:ב
פשעים אלו המרדים	יומא לו:ב
לכל חטאתם אלו השגגות	יומא לו:ב
אמר להם משה לישראל בשעה שאני מזכיר שמו של הקב"ה אתם הבו גודל	יומא לז:א
אין כאן לשם אלא גורל אחד ואין כאן לעזאזל אלא אחד	יומא לז:א
כל מה שברא הקב"ה לכבודו בראו	יומא לח:א
מעולם לא נמצאת פת נקיה ביד בניהם שלא יאמרו ממעשה לחם הפנים זה ניזונין לקיים מה שנאמר	יומא לח:א
וכשנושאים אשה ממקום אחר מתנין עמה שלא תתבסם שלא יאמרו ממעשה הקטורת מתבסמין לקיים מה שנאמר	יומא לח:א
בשביל צדיק אחד עולם נברא	יומא לח:ב
אין צדיק נפטר מן העולם עד שנברא צדיק כמותו	יומא לח:ב
לפי רבי יוחנן ראה הקדוש ברוך הוא שצדיקים מועטין עמד ושתלן בכל דור ודור	יומא לח:ב
לפי רבי חייא ראה הקדוש ברוך הוא שצדיקים מועטין עמד ושתלן בכל דור ודור	יומא לח:ב
בא לטמא פותחין לו בא לטהר מסייעין אותו	יומא לח:ב
עבירה מטממת לבו של אדם	יומא לט:א

פסוקים

ימא לט:א	אדם מקדש עצמו מעט מקדשין אותו הרבה מלמטה מקדשין אותו מלמעלה בעולם הזה מקדשין אותו לעולם הבא
ימא לט:ב	למה נקרא בית המקדש לבנון שמלבין עונותיהן של ישראל
ימא לט:ב	למה נקרא בית המקדש בית המקדש יער
ימא מ:ב	לפי רבי יהודה עד מתי השעיר יהיה זקוק לעמוד חי עד שעת מתן דמו של חבירו
ימא מ:ב	לפי רבי יהודה בכפרת דמים הכתוב מדבר ל[פי רבי שמעון בכפרת דברים
ימא מ:ב	הגורל עושהו חטאת ואין השם עושהו חטאת
ימא מא:א	אמר רב חסדא אין הקינין מתפרשות אלא או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן
ימא מא:ב	כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ושפשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך ככתוב בתורת משה עבדך
ימא מב:א	שלא יסיח דעתו חד בשחיטה וחד בשריפה
ימא מג:א	לפי רב שלא יסיח דעתו ממנה לפי שמואל שיהא זה שוחט ואלעזר רואה
ימא מג:א	והניח מי שיש בו דעת להניח יצאו חרש שוטה וקטן שאין בהן דעת להניח
ימא מד:א	איזהו כפרה ששוה לו ולביתו ולאחיו הכהנים ולכל קהל ישראל הוי אומר זה הקטרת הקטורת
ימא מד:ב	שבעה זהבים הן זהב וזהב טוב וזהב אופיר וזהב מופז וזהב שחוט וזהב סגור וזהב פרוים זהב וזהב טוב דכתיב
ימא מה:א	מניין להצתת אליתא שלא תהא אלא בראשו של מזבח
ימא מה:א	לפי רבי שמעון הצתת אליתא תהא בכהן כשר
ימא מה:ב	איברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב סודרן על גבי מזבח ואם אין מחזיקן סודרן על הכבש
ימא מה:ב	מערכה שניה של קטורת לא תהא אלא על המזבח החיצון
ימא מז:א	אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע זריתני וזרזתני
ימא מז:א	שלא יעשה מדה לקומץ
ימא מח:א	מדם הנפש ולא מדם העור ולא מדם התמצית
ימא נ:א	שיוציא את כולו ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
ימא נ:א	רב אשי סובר כמאן דאמר דם נקרא פר
ימא נא:א	לפי רבי יהודה אדם מצווה לעשות את הפסח אפילו בטומאה התורה החזירה עליו לעשותו בטהרה לא זכה יעשנו בטומאה
ימא נא:ב	אהרון מביא את פר נחטאת משלו ואם הביא של אחיו הכהנים אינו כשר
ימא נא:ב	לפי רבי יוסי היתה רק פרוכת אחת שהבדילה בין הקודש לקודש הקודשים
ימא נב:ב	משנגז ארון נגז עמו ארגז ששגרו פלשתים דורון לאלהי ישראל
ימא נב:ב	מה ראה יאשיהו שגז את הארגז ששגרו פלשתים
ימא נג:א	שלא יתקן מבחוץ ויכניס להוציא מלבן של צדוקין שאומרים יתקן מבחוץ ויכניס
ימא נג:א	שהכהן משתמש בעשב מעלה עשן שגורם לעשן לעלות זקוף כמקל
ימא נג:א	ומניין שנותן בה מעלה עשן
ימא נג:א	כיון שהגיע העשן לשמי קורה ממשמש ויורד בכותלים עד שנתמלא הבית עשן
ימא נג:א	גם בבית המקדש כמו באוהל מועד היו משתמשים בעשב מעלה עשן

פסוקים

יומא נג:א	אזהרה קודם מיתת בני אהרון ועונש לאחר מיתה
יומא נג:א	אע"פ שהאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט
יומא נג:ב	נותן שלום לימין ואחר כך לשמאל
יומא נג:ב	לפי רבי אליעזר ארון גלה לבבל
יומא נג:ב	לפי רבי יהודה ארון במקומו מונח
יומא נד:א	עלה סנחריב מלך אשור ובלבל כל הארצות
יומא נד:א	חמשים ושתים שנה לא עבר איש ביהודה
יומא נד:ב	בשעה שנכנסו נכרים להיכל ראו כרובים המעורין זה בזה ומיד הזילום
יומא נד:ב	ציון מוכלל יפיו של עולם
יומא נד:ב	תולדות שמים משמים נבראו תולדות הארץ מארץ נבראו
יומא נד:ב	שמים וארץ מציון נבראו
יומא נז:ב	השוחט צריך שיקבל את כל דמו של פר
יומא נז:ב	בהיכל מזה אחת למעלה ושבע למטה מדם הפר ואחת למעלה ושבע למטה מדם השע
יומא נז:ב	אפילו בשעה שישראל טמאים שכינה עמהם
יומא נז:א	כלה דם הפר ואחר כך כלה דם השעיר
יומא נז:ב	מניין לחטאת שקבל דמה בארבע כוסות ונתן מזה אחת ומזה אחת שכולן נשפכין ליסוד
יומא נח:א	שני כלים ושירות אחת
יומא נח:ב	בפר ושעיר של יום הכפורים שכהן עומד לפניו מן המזבח ומזה על הפרוכת בשעה שהוא מזה
יומא נט:א	שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון
יומא י:ב	אין חכמה לאשה אלא בפלך
יומא י:ב	שבטו של לוי לא עבד עבודת כוכבים
יומא יז:א	בראשונה היו קושרין לשון של זהורית על פתח אולם מבפנים וכיון שהגיע שעיר למדבר היה מלבין וידעו שנעשית מצותו שנאמר
יומא יז:ב	דברים שאלמלא (לא) נכתבו דין הוא שיכתבו
יומא יז:ב	דברים שהשטן משיב עליהן
יומא סח:ב	לשון של זהורית היה קשור על פתחו של היכל וכשהגיע שעיר למדבר היה הלשון מלבין שנאמר
יומא סח:ב	הכהנים אוכלים ובעלים מתכפרין
יומא ט:א	אסור מדרבנן לשבת על שעטנז
יומא ט:ב	אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד
יומא עא:ב	דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו
יומא עב:א	המזיח חושן מעל האפוד והמסיר בדי ארון לוקה
יומא עב:א	אלמלא בגדי כהונה לא נשתייר משונאיהן של ישראל שריד ופליט
יומא עב:ב	לפי רבא כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו אינו תלמיד חכם
יומא עב:ב	תורה עם יראת שמים נעשית לו סם חיים בלי יראת שמים נעשית לו סם מיתה

פסוקים

תורה עם יראת שמים משמחת אותו בלי יראת שמים מיסרת אותו	יומא עב:ב
התורה מעידה על לומדיה מי קיים אותה ומי לא	יומא עב:ב
ואף על פי שגזירת נביא חוזרת גזירת אורים ותומים אינה חוזרת	יומא עג:ב
דנין ענוי דרבים מענוי דרבים ואין דנין ענוי דרבים מענוי דיחיד	יומא עד:ב
לפי ריש לקיש דבר שנימוח על פיסת היד	יומא עה:ב
לחם שמלאכי השרת אוכלין אותו	יומא עה:ב
מן שירד להם לישראל היה מתגבר ועולה עד שרואין אותו כל מלכי מזרח ומערב שנאמר	יומא עו:א
חמשה ענויין כנגד מי אמר רב חסדא כנגד ה' ענויין שבתורה	יומא עו:א
לפי ריש לקיש מנין לשתיה שהיא בכלל אכילה שנאמר	יומא עו:א
לפי רב אחא מנין לשתיה שהיא בכלל אכילה שנאמר	יומא עו:א
רחיצה אסורה ביוה"כ	יומא עו:ב
נעילת הסנדל אסורה ביוה"כ	יומא עז:א
לפי רבי נחמן רחיצה אסורה ביוה"כ	יומא עז:א
תשמיש המיטה אסור ביוה"כ	יומא עז:א
תשמיש המיטה אינו עינוי אלא המנעות ממנו	יומא עז:ב
רמז לנדה שצריכה לישוב עד צוארה במים	יומא עח:א
למלך מותר לרחוץ פניו ביוה"כ	יומא עח:ב
לפי רבי יהודה מצטרפין לזימון עם אכלו כביצה	יומא עט:ב
טומאת אוכלין כביצה	יומא פ:א
השב מידיעתו מביא קרבן על שגגתו לא שב מידיעתו אין מביא קרבן על שגגתו	יומא פ:א
אין נביא רשאי לחדש דבר מעתה	יומא פ:א
טומאת גוויה דאורייתא	יומא פ:ב
האוכל אכילה גסה ביוה"כ פטור	יומא פ:ב
זר שאכל תרומה אכילה גסה משלם את הקרן ואינו משלם את החומש	יומא פ:ב
אינו חייב כרת אם עשה מלאכה בזמן שמוסיפין מחול על הקודש	יומא פ:א
לפי ר' ינאי חולה אומר צריך לאכול ביוה"כ ורופא אומר אינו צריך שומעין לחולה	יומא פג:א
וכל מיני מתיקה מאירין מאור עינוי של אדם ואע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר	יומא פג:ב
מהיכן הולד נוצר מראשו שנאמר	יומא פה:א
לענין פקוח נפש אפי' אבא שאול מודי דעיקר חיותא באפיה הוא דכתיב	יומא פה:א
לפי רבי עקיבא כהן שהרג את הנפש אין מפסיקין עבודתו להביאו לדין אלא משלים עבודתו	יומא פה:א
היא מסורה בידכם ולא אתם מסורים בידה	יומא פה:ב
אמרה תורה חלל עליו שבת אחת כדי שישמור שבתות הרבה	יומא פה:ב
עבירות שבין אדם למקום יוה"כ מכפר עבירות שבין אדם לחבירו אין יוה"כ מכפר עד שירצה את חבירו	יומא פה:ב
מר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין מי מטהר אתכם אביכם שבשמים שנאמר	יומא פה:ב

פסוקים

יומא פה:ב	מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל
יומא פו:א	שמו הוא דאינו מנקה אבל מנקה שאר חייבי לאוין
יומא פו:א	עבר על עשה ושב אינו זז משם עד שמוחלין לו
יומא פו:א	עבר על לא תעשה ועשה תשובה תשובה תולה ויוה"כ מכפר
יומא פו:א	עבר על כריתות ומיתות בית דין ועשה תשובה תשובה ויוה"כ תולין ויסורין ממרקין
יומא פו:א	יש בו חילול השם אין יוה"כ מכפר ואין יסורין ממרקין אלא כולן תולין ומיתה מכפרת
יומא פו:א	גדולה תשובה שמביאה רפאות לעולם
יומא פו:א	גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד
יומא פו:ב	גדולה תשובה שמקרבת את הגאולה
יומא פו:ב	גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כשגגות
יומא פו:ב	גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכיות
יומא פו:ב	גדולה תשובה שמארכת שנותיו של אדם
יומא פו:ב	אדם עובר עבירה בסתר הקב"ה מתפייס ממנו בדברים
יומא פו:ב	ומעלה עליו הכתוב כאילו הקריב פרים
יומא פו:ב	כאילו הקריב קורבן חובה לא קורבן נדבה
יומא פו:ב	עבירות שבין אדם למקום לא צריך לפרסם עבירות שבין אדם לחבירו צריך לפרסם
יומא פו:ב	אדם עובר עבירה פעם רביעית אין מוחלין לו
יומא פו:ב	עבר עבירה והתודה יוה"כ הזה ולא שנה בה וחזר והתודה יוה"כ אחר עליהן הכתוב אומר
יומא פו:ב	לפי רבי אליעזר בן יעקב אם חוזר ומתודה הרי זה משובח שנאמר
יומא פו:ב	צריך לפרוט את החטא
יומא פז:א	כל המבקש מטו מחבירו אל יבקש ממנו יותר משלש פעמים שנאמר
סוכה ב:א	לפי רבא גובה הסוכה אסור שיעבור את העשרים אמה
סוכה ב:א	לפי רבי זירא גובה הסוכה לא יעבור את העשרים אמה
סוכה ב:א	לפי רבא כל שבעת הימים אמרה תורה צא מדירת קבע ושב בדירת עראי
סוכה ה:א	לפי רבי יוסי מעולם לא ירדה שכינה למטה ולא עלו משה ואלהיו למרום
סוכה ה:א	ולא ירדה שכינה למטה והכתיב
סוכה ה:א	למעלה מעשרה טפחים והכתיב
סוכה ה:א	לא עלו משה ואלהיו למרום והכתיב
סוכה ה:ב	עורין חציצין ומחיצין הלכה למשה מסיני שיעורין דאורייתא נינהו דכתיב
סוכה ו:א	חציצה במקווה מהתורה
סוכה ט:א	לפי בית שמאי סוכה ישנה פסולה
סוכה ט:ב	סוכה תחת סוכה וסוכה תחת האילן וסוכה שבתוך הבית פסולים
סוכה יא:ב	תעשה ולא מן עשוי
סוכה יא:ב	התנאה לפניו במצות שנאמר
סוכה יא:ב	לפי ריש לקיש הסכך צריך שיהיה דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ

פסוקים

סוכה כא:ב	אמר רב מנין שאפי' שיחת תלמידי חכמים צריכה לימוד שנאמר
סוכה כג:א	לפי רבי יהודה העושה סוכתו על גבי בהמה הסוכה פפסולה
סוכה כה:א	שלוחי מצוה וחתן פטורין מן הסוכה
סוכה כה:א	לפי רבי יוסי הגלילי שלוחי מצוה פטורים מן הסוכה
סוכה כה:ב	מישאל ואלצפן היו עוסקין בנדב ואביהוא שחל שביעי שלהן להיות בערב פסח
סוכה כה:ב	אבל חייב בכל מצות האמורות בתורה חוץ מתפילין
סוכה כז:א	מי שלא אכל [לילי] יום טוב הראשון ישלים לילי יו"ט האחרון של חג וחכמים אומרים אין לדבר תשלומין ועל זה נאמר
סוכה כז:ב	לפי מחכמים עושים סוכה בחולו של מועד
סוכה כז:ב	לפי רבי אליעזר אין אדם יוצא בלולבו של חברו וכן בסוכתו של חברו ביום טוב הראשון של חג
סוכה כז:ב	לפי חכמים אדם יוצא ידי חובתו בסוכתו של חברו גם ביום הראשון של חג
סוכה כז:ב	היה ר' אליעזר אומר משבח אני את העצלנין שאין יוצאין מבתיהן ברגל דכתיב
סוכה כז:ב	חייב אדם להקביל פני רבו ברגל
סוכה כח:א	אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שלא הניח מקרא ומשנה גמרא הלכות ואגדות לקיים מה שנאמר
סוכה כח:ב	כל שבעת הימים עושה אדם סוכתו קבע וביתו עראי
סוכה כט:א	ואין לך כל אומה ואומה שלוקה שאין אלהיה לוקה עמה
סוכה כט:א	ובזמן שישראל עושין רצונו של מקום אין מתיראין מכל אלו שנאמר
סוכה כט:ב	בשביל ארבעה דברים נכסי בעלי בתים יוצאין לטמיון
סוכה ל:א	מצוה הבאה בעבירה פסול
סוכה ל:א	גם לפני יאוש קורבן הגזול פסול משום מצוה הבאה בעבירה
סוכה לג:א	לפי חכמים צריך לאגוד את הלולב
סוכה לג:ב	ערבות הגדילות על הנחל
סוכה לה:א	עץ שטעם עצו ופריו שוה הוי אומר זה אתרוג
סוכה לה:א	אין ארץ ישראל חסרה כלום שנאמר
סוכה לז:א	התורה אמרה בסוכות תשבו שבעת ימים סוכה של כל דבר וכן בעזרא אומר
סוכה לז:א	יש עשרה מיני ארזים
סוכה לז:ב	הניענועים הם כמו בלחם הפנים
סוכה לח:ב	שומע כעונה
סוכה לט:א	כל המצות כולן מברך עליהן עובר לעשייתן ומנין שעובר לשון קודם
סוכה מא:א	מנין שעושים דברים זכר למקדש
סוכה מא:ב	מכאן אמרו חכמים אין אדם יוצא ידי חובתו ב"ט הראשון של חג בלולבו של חברו אלא אם כן נתנו לו במתנה
סוכה מב:א	קטן היודע לדבר אביו מלמדו תורה וקריאת שמע ומה מלמדו
סוכה מב:ב	קטן היכול לאכול כזית צלי שוחטין עליו את הפסח שנאמר
סוכה מג:א	מן התורה בגבולין חביבין בארבע מינים ואפילו בשבת

פסוקים

סוכה מה:א	כל הנוטל לולב באגודו והדס בעבותו מעלה עליו הכתוב כאילו בנה מזבח והקריב עליו קרבן שנאמר
סוכה מה:ב	כל המצות כולן אין אדם יוצא בהן אלא דרך גדילתן
סוכה מה:ב	יש תמיד לפחות שלושים ושישה צדיקים שמקבלים פני השכינה
סוכה מה:ב	כל המשתף שם שמים ודבר אחר נעקר מן העולם שנאמר
סוכה מו:א	אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר (של) חנוכה והיכן צונו מלא תסור ורב נחמן בר יצחק אמר
סוכה מח:א	חייב אדם בהלל ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג כשאר כל ימות החג
סוכה מט:ב	מה יפו פעמותיהן של ישראל בשעה שעולין לרגל בת נדיב בתו של אברהם אבינו שנקרא נדיב
סוכה מט:ב	אלהי אברהם ולא אלהי יצחק ויעקב אלא אלהי אברהם שהיה תחילה לגרים
סוכה מט:ב	למה נמשלו דברי תורה כדרך לומר לך מה ירך בסתר אף דברי תורה בסתר
סוכה מט:ב	עשות משפט זה הדין ואהבת חסד זו גמילות חסדים והצנע לכת עם אלהיך זו הוצאת המת והכנסת כלה לחופה
סוכה מט:ב	גדול העושה צדקה יותר מכל הקרבנות שנאמר
סוכה מט:ב	גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה שנאמר
סוכה מט:ב	כל העושה צדקה ומשפט כאילו מילא כל העולם כולו חסד שנאמר
סוכה מט:ב	כל אדם שיש עליו חן בידוע שהוא ירא שמים
סוכה מט:ב	תורה לשמה זו היא תורה של חסד שלא לשמה זו היא תורה שאינה של חסד
סוכה נב:א	יצה"ר בתחילה דומה לחוט של בוכיא ולבסוף דומה כעבותות העגלה
סוכה נב:א	משיח בן דוד שעתיד להגלות במהרה בימינו אומר לו הקב"ה שאל ממני דבר ואתן לך
סוכה נב:א	משיח בן יוסף שנהרג אומר לפניו רבש"ע איני מבקש ממך אלא חיים אומר לו חיים עד שלא אמרת כבר התנבא עליך דוד אביך
סוכה נב:א	יצר הרע נקרא רע
סוכה נב:א	יצר הרע נקרא ערל
סוכה נב:א	דוד קרא ליצר הרע טמא
סוכה נב:א	שלמה קרא ליצר הרע שונא
סוכה נב:א	ישעיה קרא ליצר הרע מכשול
סוכה נב:א	יחזקאל קרא ליצר הרע אבן
סוכה נב:א	יואל קרא ליצר הרע צפוני
סוכה נב:א	יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום
סוכה נב:ב	יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו
סוכה נב:ב	אלמלא הקב"ה עוזר לאדם אינו יכול להתגבר על יצר הרע
סוכה נב:ב	אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש אם אבן הוא נימוח אם ברזל הוא מתפוצץ אם אבן הוא נימוח דכתיב
סוכה נב:ב	אם ברזל הוא מתפוצץ דכתיב
סוכה נב:ב	יצר הרע מסיתו לאדם בעוה"ז ומעיד עליו לעולם הבא שנאמר
סוכה נב:ב	אבר קטן יש לו לאדם מרעיבו שבע משביעו רעב שנאמר

פסוקים

סוכה נג:א	הקב"ה אומר אם תבא אל ביתי אני אבא אל ביתך אם אתה לא תבא אל ביתי אני לא אבא אל ביתך
סוכה נג:ב	ר"י סבר תקיעה תרועה תקיעה אחת היא מ"ט דרבי יהודה אמר קרא
סוכה נג:ב	לפי חכמים תקיעה ותרועה הם לא דבר אחד
סוכה נה:א	תניא בחולו של מועד בראשון מה היו אומרים
סוכה נה:א	בשני מה היו אומרים
סוכה נה:א	בשלישי מה היו אומרים
סוכה נה:א	ברביעי מה היו אומרים
סוכה נה:א	בחמישי מה היו אומרים
סוכה נה:א	בששי מה היו אומרים
סוכה נה:ב	מנין שכל המשמרות שוות באימורי הרגלים
סוכה נו:א	מנין שכל המשמרות שוות בחילוק לחם הפנים
סוכה נו:ב	אוי לרשע אוי לשכינו טוב לצדיק טוב לשכינו
ביצה ב:ב	חול מכין לשבת וחול מכין ליום טוב ואין יום טוב מכין לשבת ואין שבת מכינה ליום טוב
ביצה ה:ב	כל דבר שבמנין צריך מנין אחר להתירו
ביצה ו:ב	לפי רבי אליעזר בן יעקב אפרוח שנולד ביום טוב אסור לפי שלא נתפתחו עיניו
ביצה ז:ב	ב"ש אומרים שאור בכזית וחמץ בככותבת וב"ה אומרים זה וזה בכזית
ביצה ז:ב	השוחט צריך שיתן עפר למטה ועפר למעלה
ביצה יג:ב	בשתי תרומות הכתוב מדבר אחת תרומה גדולה ואחת תרומת מעשר כשם
ביצה יג:ב	מעשר ראשון שהקדימו בשבלין פטור מתרומה גדולה
ביצה יד:ב	אמרו חכמים אסור לשבת על שעטנז שמא תכרך לו נימא על בשרו
ביצה טו:ב	אמר רבי אלעזר אין אופין אלא על האפוי ואין מבשלין אלא על המבושל מכאן סמכו חכמים לערובי תבשילין מן התורה
ביצה טו:ב	יום טוב חציו להשם וחציו לכם
ביצה טו:ב	איכא דאמרי מי שלא היה לו להניח עירובי תבשילין אבל מי שהיה לו להניח עירובי תבשילין ולא הניח פושע הוא
ביצה טו:ב	רבי אליעזר בר' שמעון אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל בני לוו עלי וקדשו קדושת היום והאמינו בי ואני פורע
ביצה טז:א	איזהו חג שהחדש מתכסה בו הוי אומר זה ראש השנה
ביצה טז:א	נשמה יתירה נותן הקב"ה באדם ערב שבת ולמוצאי שבת נוטלין אותה הימנו שנאמר
ביצה כה:ב	מפני מה נתנה תורה לישראל מפני שהן עזין
ביצה כח:ב	אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד ר' יהודה מתיר אף מכשירי אוכל נפש מ"ט דת"ק אמר קרא
ביצה ל:ב	מנין לעצי סוכה שאסורין כל שבעה
ביצה ל:ב	מנין שכשם שחל שם שמים על החגיגה כך חל שם שמים על הסוכה
ביצה לב:ב	כל המרחם על הבריות בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו
תענית ב:א	עבודה שבלב היא תפילה

פסוקים

תענית ב:א	ג מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו ביד שליח ואלו הן מפתח של גשמים מנין
תענית ב:א	מפתח של חיה מנין
תענית ב:ב	מפתח של תחיית המתים מנין
תענית ב:ב	מפתח של פרנסה מנין
תענית ב:ב	יצא ניסן וירדו גשמים סימן קללה הם
תענית ב:ב	יש רמז לניסוך המים מן התורה
תענית ג:א	בשני ניסוכין הכתוב מדבר אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין
תענית ג:א	טל לעולם לא מפסיק
תענית ג:א	אליהו הבטיח לאחאב מטר אבל לא טל
תענית ג:ב	מנין שרוחות לא מפסיקות
תענית ד:א	כל ת"ח שאינו קשה כברזל אינו ת"ח
תענית ד:א	אל תקרי אבניה אלא בונה
תענית ד:א	שלשה שאלו שלא כהוגן לשנים השיבוהו כהוגן לאחד השיבוהו שלא כהוגן ואלו הן אליעזר עבד אברהם דכתיב
תענית ד:א	שאול בן קיש דכתיב
תענית ד:א	יפתח הגלעדי דכתיב
תענית ה:א	מנין לפי רבי מאיר שואלין את הגשמים עד שיצא ניסן
תענית ה:א	שור כשהוא חורש הולך ובוכה ובחזירתו אוכל חזיז
תענית ה:א	אמר הקב"ה לא אבוא בירושלים של מעלה עד שאבוא לירושלים של מטה ומי איכא ירושלים למעלה
תענית ה:ב	אמר שמואל לפניו רבש"ע שקלתני כמשה ואהרן דכתיב
תענית ו:א	יורה מרוה את הארץ ומשקה עד תהום
תענית ז:א	גדול יום הגשמים כיום שניתנה בו תורה
תענית ז:א	אין לקח אלא תורה
תענית ז:א	כל העוסק בתורה שלא לשמה נעשית לו סם המות
תענית ז:א	אם ת"ח הגון הוא ממנו תאכל ואותו לא תכרת ואם לאו אותו תשחית וכרת
תענית ז:א	מה ברזל זה אחד מחדד את חבירו אף שני תלמידי חכמים מחדדין זה את זה בהלכה
תענית ז:א	אמר רבה בר בר חנה למה נמשלו דברי תורה כאש שנאמר
תענית ז:א	למה נמשלו דברי תורה כעץ
תענית ז:א	אם תלמיד הגון הוא לקראת צמא התיו מים ואי לא הוי כל צמא לכו למים
תענית ז:א	אם תלמיד הגון הוא יפוצו מעינותיך חוצה ואם לאו יהיו לך לבדך
תענית ז:ב	גדול יום הגשמים כיום שנבראו שמים וארץ
תענית ז:ב	אין הגשמים יורדים אלא א"כ נמחלו עונותיהן של ישראל
תענית ז:ב	אין הגשמים נעצרין אלא כ"כ נתחייבו שונאיהן של ישראל כליה
תענית ז:ב	אין הגשמים נעצרין אלא בשביל עזי פנים
תענית ז:ב	כל אדם שיש לו עזות פנים מותר לקרותו רשע

פסוקים

תענית ז:ב	אין הגשמים נעצרין אלא בשביל ביטול תורה
תענית ז:ב	אין מקרה אלא הקב"ה
תענית ז:ב	אין אור אלא תורה
תענית ז:ב	אין הגשמים נעצרין אלא בעון גזל
תענית ז:ב	אין כפים אלא חמס
תענית ז:ב	אין פגיעה אלא תפלה
תענית ח:א	ילך אצל חסיד שבדור וירבה עליו בתפלה שנאמר
תענית ח:א	אין תפלתו של אדם נשמעת אלא אם כן משים נפשו בכפו
תענית ח:א	כל המצדיק את עצמו מלמטה מצדיקין עליו הדין מלמעלה
תענית ח:א	בשעה שהשמים נעצרין מלהוריד (טל ומטר) דומה לאשה שמחבלת ואינה יולדת
תענית ח:ב	נאמרה עצירה בגשמים ונאמרה עצירה באשה נאמרה עצירה
תענית ח:ב	נאמר לידה באשה ונאמר לידה בגשמים
תענית ח:ב	נאמר פקידה באשה ונאמר פקידה בגשמים נאמר פקידה באשה
תענית ח:ב	שמש בשבת צדקה לעניים
תענית ח:ב	גדול יום הגשמים שאפילו פרוטה שבכיס מתברכת בו
תענית ח:ב	אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין
תענית ח:ב	גדול יום הגשמים כיום קבוץ גליות
תענית ח:ב	גדול יום הגשמים שאפילו גייסות פוסקות בו
תענית ח:ב	אין הגשמים נעצרין אלא בשביל פוסקי צדקה ברבים ואין נותנין
תענית ט:א	עשר בשביל שתתעשר
תענית ט:א	אסור לנסות את הקב"ה
תענית ט:א	במעשר מותר לנסות את הקב"ה
תענית ט:א	מטר בשביל יחיד פרנסה בשביל רבים
תענית ט:א	מת אהרן נסתלקו ענני כבוד
תענית ט:א	מת משה נסתלקו כולן
תענית ט:ב	ר' אליעזר אומר כל העולם כולו ממימי אוקיינוס הוא שותה
תענית ט:ב	כל העולם כולו ממים העליונים הוא שותה
תענית ט:ב	אין בין טיפה לטיפה אלא כמלא נימא
תענית ט:ב	גדול יום הגשמים כיום שנבראו בו שמים וארץ
תענית י:א	א"י נבראת תחילה וכל העולם כולו נברא לבסוף
תענית י:א	מים העליונים במאמר הם תלויים ופירותיהן מי גשמים
תענית י:א	כל העולם כולו מתמצית גן עדן הוא שותה
תענית י:ב	אל יתראה בפני הצבור ואל ינהיג עידונין בעצמו כדי שלא יתקנאו בו
תענית י:ב	אמר להם יוסף לאחיו אל תתעסקו בדבר הלכה שמא תרגזו עליכם הדרך
תענית י:ב	לעולם יצא אדם בכי טוב ויכנס בכי טוב שנאמר

פסוקים

תענית יא:א	כל המרעיב עצמו בשני רעבון ניצל ממיתה משונה
תענית יא:א	אסור לאדם לשמש מטתו בשני רעבון
תענית יא:א	בזמן שהצבור שרוי בצער אל יאמר אדם אלך לביתי ואוכל ואשתה ושלום עליך נפשי ואם עושה כן עליו הכתוב אומר
תענית יא:א	צריך אדם להצטער עם הציבור
תענית יא:א	אבני ביתו של אדם וקורות ביתו של אדם מעידים בו
תענית יא:א	שני מלאכי השרת המלוין לו לאדם הן מעידין עליו
תענית יא:א	רבי חידקא אומר נשמתו של אדם היא מעידה עליו
תענית יא:א	בשעת פטירתו של אדם אומרים לו כך וכך עשית והוא חותם ומצדיק עליו את הדין
תענית יב:ב	יצא ניסן וירדו גשמים סימן קללה
תענית יב:ב	לפי רבי ירמיה תענית אסור בעשית מלאכה
תענית יד:ב	אין אדם חשוב רשאי ליפול על פניו אלא אם כן נענה כיהושע בן נון
תענית יד:ב	אין אדם חשוב רשאי לחגור שק אלא אם כן נענה כיהורם בן אחאב
תענית יד:ב	לא הכל נענין בקריעה ולא הכל נענין בנפילה משה ואהרן בנפילה יהושע וכלב בקריעה
תענית טו:א	לא הכל קמים לעתיד לבא לאורה ולא הכל לשמחה צדיקים לאורה וישרים לשמחה צדיקים לאורה דכתיב
תענית טו:א	לא נאמר באנשי נינוה וירא אלהים את שקם ואת תעניתם אלא
תענית טו:ב	בגדולה מתחילין מן הגדול ובקללה מתחילין מן הקטן בגדולה מתחילין מן הגדול שנאמר
תענית טז:א	רבי יצחק אומר מניחין האפר במקום תפילין שנאמר
תענית טז:א	ולמה נותנים אפר על גבי התיבה לפי רבי יהודה
תענית טז:א	ולמה נותנים אפר על גבי התיבה לפי ריש לקיש
תענית טז:א	חד אמר הר שיצא ממנו הוראה לישראל וחד אמר הר שיצא ממנו מורא לעובדי כוכבים
תענית טז:א	לא שק ותענית גורמים אלא תשובה ומעשים טובים גורמים שנאמר
תענית טז:א	אדם שמתודה ועוזב את החטא תשובתו מתקבלת
תענית טז:ב	שליח צבור היורד לפני התיבה שאינו הגון עליו נאמר
תענית טז:ב	אין עונין אמן במקדש
תענית יז:א	עניני לשון צעקה היא
תענית יז:א	מלך מסתפר בכל יום
תענית יז:ב	לכהנים אסור לשתות יין בבאם למקדש
תענית יז:ב	לערל אסור להכנס למקדש
תענית יט:א	אמר שמעון בן שטח לחוני המעגל אתה מתחטא לפני המקום והוא עושה רצונך כבן לפני אביו ועליך אמר הכתוב
תענית כ:א	יהושע נקדמה חמה בעבורו דכתיב
תענית כ:א	לפי רבי יוחנן נקדמה חמה למשה דכתיב
תענית כ:א	עיר שירדו בה גשמים לקללה ועיר שלא ירדו בה גשמים שתיהן לקללה
תענית כ:א	אמר רב יהודה לברכה כאלמנה ולא אלמנה ממש אלא כאשה שהלך בעלה למדינת הים ודעתו לחזור עליה

פסוקים

תענית כ:א	טובה קללה שקילל אחיה השילוני את ישראל יותר מברכה שבירכן בלעם הרשע דכתיב
תענית כ:א	בלעם הרשע ברך את ישראל בארז
תענית כ:ב	לא מקומו של אדם מכבדו אלא אדם מכבד את מקומו
תענית כ:ב	אין היחיד רשאי לסגף את עצמו בתענית שמא יצטרך לבריות ואין הבריות מרחמות עליו
תענית כ:ב	מניין שאין מתפללין על רוב הטובה
תענית כ:ב	כל זמן שהגשמים מרובין מטשטשין את הארץ ואינה מוציאה פירות
תענית כ:ג	חוני המעגל עג עוגה ועמד בתוכה כחבקוק הנביא שנאמר
תענית כ:ד	משל לכלה שהיא בבית אביה כל זמן שעיניה יפות אין כל גופה צריכה בדיקה עיניה טרוטות כל גופה צריכה בדיקה
תענית כ:ה	אם נאמר תמר למה נאמר ארז ואם נאמר ארז למה נאמר תמר
תענית כ:ה	אמר רבה בר הונא עשרה מיני ארזים הן שנאמר
תענית כ:ה	כשמנסכין את המים בחג תהום אומר לחבירו אבע מימך קול שני ריעים אני שומע שנאמר
תענית כ:ז	אלו הן מעמדות ומה טעם תיקנו מעמדות לפי שנאמר
תענית כ:ז	נשמה יתירה ניתנה בו באדם בע"ש במוצאי שבת נוטלין אותה ממנו שנאמר
תענית כ:ח	ועל ירבעם בן נבט וחבריו נאמר
תענית כ:ח	מאן דאמר בששה ניתנו בששה ניתנו הלוחות ובשבעה עלה משה מ"ד בשבעה בשבעה ניתנו ובשבעה עלה משה דכתיב
תענית כ:ח	בשבעה עשר בתמוז העמיד מנשה צלם בהיכל
תענית כ:ט	בתשעה באב נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ
תענית ל:א	בתשעה באב אסור ללמוד תורה שמום שנאמר
תענית ל:ב	כל האוכל בשר ושותה יין בט' באב עליו הכתוב אומר
תענית ל:ב	בחמישה עשר באב הותר שבט בנימין לבא בקהל
תענית ל:ב	עד שלא כלו מתי מדבר לא היה דבור עם משה
תענית ל:א	עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מחול לצדיקים והוא יושב ביניהם בגן עדן וכל אחד ואחד מראה באצבעו
מגילה ב:א	זמנים הרבה תקנו להם
מגילה ב:א	ימים כימים לרבות י"א וי"ב
מגילה ב:ב	כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון קורין בחמשה עשר
מגילה ב:ב	ערים המוקפות קוראין המגילה בארבעה עשר ובחמישה עשר באדר
מגילה ב:ב	שושן מימות אחשורוש שאר עיירות מיימות יהושע בן נון
מגילה ב:ב	אין נביא רשאי לחדש דבר מעתה
מגילה ג:ב	כהן מיטמא למת מצוה
מגילה ג:ב	כך שישב ולבסוף הוקף נדון ככפר
מגילה ד:א	חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום
מגילה ד:א	ביראה חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום
מגילה ה:א	לפי שמואל אין מונין ימים לשנים

פסוקים

מגילה ה:א	אין מחשבין שעות לחדשים
מגילה ה:ב	פורים מותר במלאכה
מגילה ו:א	זבולון מתרעם על מדותיו הוה שנאמר
מגילה ו:א	אמר לו כולן צריכין לך ע"י חלזון שנאמר
מגילה ו:א	נפתלי נחל שדות וכרמים
מגילה ו:ב	לפי ר"ש בן יוחי מותר להתגרות ברשעים בעולם הזה
מגילה ז:א	אסתר ברוח הקודש נאמרה שנאמר
מגילה ז:ב	לפי תנא קמא אוכל נפש מותר אבל לא מכשיריו
מגילה ז:ב	לפי רבי חנניא כל חייבי כריתות שלקו נפטרו מידי כריתתן שנאמר
מגילה ח:א	נדריים שמתו או נגנבו או אבדו חייב באחריותן נדבות שמתו או נגנבו או אבדו אינו חייב באחריותן
מגילה ח:ב	מי שצרעתו תלויה בגופו הוא דטעון שילוח ושאין צרעתו תלויה בגופו אין טעון שילוח
מגילה ח:ב	מי שצרעתו תלויה ברפואות יצא זה שאין צרעתו תלויה ברפואות אלא בימים
מגילה ט:א	תפילין ומזוזות אין לתרגם
מגילה ט:א	שפה ארמית בתורה
מגילה ט:ב	חכמים שינו בתורה וכתב לצעירת הרגלים שלא יאמר תלמי המלך שחקו בי היהודים והטילו שם אשתי בתורה
מגילה י:ב	אע"פ שאין לו חומה עכשיו והיה לו קודם לכן נחשב למוקף
מגילה י:ב	כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה זוכה ויוצאין ממנה מלכים ונביאים
מגילה י:ב	מסורת בידינו מאבותינו אמוץ ואמציה אחים היו וכתוב
מגילה י:ב	תחת הנעצוץ תחת המן הרשע שעשה עצמו ע"ז
מגילה י:ב	תחת הסרפד תחת ושתי הרשעה בת בנו של נבוכדנצר הרשע ששרף רפידת בית ה' דכתיב
מגילה י:ב	אמר הקב"ה מעשה ידי טובעין ביים ואתם אומרים שירה
מגילה י:א	אימתי ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו בימי מרדכי ואסתר
מגילה י:א	ארי נוהם זה נבוכדנצר הרשע דכתיב ביה
מגילה י:א	ואין מך אלא עני שנאמר
מגילה י:א	אין מקרה אלא הקב"ה שנאמר
מגילה י:א	לא מאסתים בימי יוונים ולא געלתים בימי נבוכדנצר לכלותם בימי המן להפר בריתי אתם בימי פרסיים
מגילה י:א	אחשורוש הכל נעשו רשין בימיו
מגילה י:א	שלשה מלכו בכיפה ואלו הן אחאב ואחשורוש ונבוכדנצר אחאב
מגילה י:ג	ולמה נקרא שמה הדסה על שם הצדיקים שנקראו הדסים וצדיקים נקראים הדסים
מגילה י:ג	מתוך סימנין שמסרה רחל ללאה לא הוה ידע עד השתא לפיכך זכתה ויצא ממנה שאול
מגילה י:ג	כשהקב"ה פוסק גדולה לאדם פוסק לבניו ולבני בניו עד סוף כל הדורות שנאמר
מגילה י:ג	אם הגיס דעתו הקב"ה משפילו שנאמר
מגילה י:ג	אין הקב"ה מכה את ישראל אא"כ בורא להם רפואה תחילה שנאמר

פסוקים

מגילה יד:א	לשרה היתה רוח הקדש
מגילה יד:א	אחות אהרן ולא אחות משה
מגילה יד:א	מרים חכתה לדעת מה יהא בסוף נבואתה
מגילה יד:א	מאי אשת לפידות שהיתה עושה פתילות למקדש
מגילה יד:א	מה תמר זה אין לו אלא לב אחד אף ישראל שבאותו הדור לא היה להם אלא לב אחד לאביהן שבשמים
מגילה יד:א	דוד ושלמה שנמשחו בקרן נמשכה מלכותן שאול ויהוא שנמשחו בפך לא נמשכה מלכותן
מגילה יד:א	אין צייר כאלהינו אדם צר צורה על גבי הכותל ואינו יכול להטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים
מגילה יד:א	אביגיל על עסקי הדם הבא מן הסתרים שאלה את דוד
מגילה טו:א	אסתר אמרה למרדכי עד עכשיו באונס ועכשיו ברצון כשם שאבדתי מבית אבא כך אובד ממך
מגילה טו:א	אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך שהרי אבימלך קלל את שרה
מגילה טו:ב	עתיד הקב"ה להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק
מגילה טו:ב	כשהגיעה אסתר לבית הצלמים (ע"ז) נסתלקה ממנה שכינה
מגילה טו:ב	מה ראתה אסתר שזימנה את המן
מגילה טז:א	אומה זו משולה לעפר ומשולה לכוכבים כשהן יורדין יורדין עד עפר וכשהן עולין עולין עד לכוכבים
מגילה טז:ב	יוסף בכה על שני מקדשים שעתידין להיות בחלקו של בנימין ועתידין ליחרב
מגילה טז:ב	כשם שאין בלבי על בנימין אחי שלא היה במכירתי כך אין בלבי עליכם
מגילה טז:ב	ומה עשרה נרות לא יכלו לכבות נר אחד נר אחד היאך יכול לכבות עשרה נרות
מגילה טז:ב	לפי רב יהודה אורה זו תורה
מגילה טז:ב	ששון זו מילה וכן הוא אומר
מגילה טז:ב	ויקר אלו תפלין וכן הוא אומר
מגילה טז:ב	חלק מן הסנהדרין פרשו לא הסכימו עם מרדכי
מגילה יז:ב	ומה ראו לומר תשובה אחר בינה דכתיב
מגילה יז:ב	ומה ראו לומר רפואה אחר סליחה
מגילה יז:ב	ומה ראו לומר ברכת השנים בתשיעית אמר רבי אלכסנדר כנגד מפקיעי שערים דכתיב
מגילה יז:ב	ומה ראו לומר קיבוץ גליות לאחר ברכת השנים דכתיב
מגילה יז:ב	וכיון שנתקבצו גליות נעשה דין ברשעים שנאמר
מגילה יז:ב	וכיון שכלו הפושעים מתרוממת קרן צדיקים דכתיב
מגילה יז:ב	והיכן מתרוממת קרנם בירושלים שנאמר
מגילה יז:ב	וכיון שנבנית ירושלים בא דוד שנאמר
מגילה יח:א	וכיון שבא דוד באתה תפלה שנאמר
מגילה יח:א	כיון שבאת עבודה באתה תודה שנאמר
מגילה יח:א	ומה ראו לומר ברכת כהנים אחר הודאה דכתיב
מגילה יח:א	מה ראו לומר שים שלום אחר ברכת כהנים דכתיב

פסוקים

מגילה יח:א	למי נאה למלל גבורות ה' למי שיכול להשמיע כל תהלתו
מגילה יט:א	פרוז בן יומו נקרא פרוז
מגילה יט:ב	אלמלי נשתייר במערה שעמד בה משה ואלהו כמלא נקב מחט סדקית לא היו יכולין לעמוד מפני האורה שנאמר
מגילה יט:ב	הראהו הקב"ה למשה דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים ומה שהסופרים עתידין לחדש ומאי ניהו מקרא מגילה
מגילה כ:א	הקורא את שמע צריך שישמיע לאזנו שנאמר
מגילה כ:א	אין קורין את המגילה עד שתנץ החמה וכולן שעשו משעלה עמוד השחר כשר
מגילה כ:א	ולא מלין וכו': דכתיב
מגילה כ:א	אין מזין עד שתנץ החמה וכולן שעשו משעלה עמוד השחר כשר
מגילה כ:ב	כל היום כשר לקריאת מגילה קריאת הלל ונטילת לולב
מגילה כ:ב	כל היום כשר לתקיעת שופר דכתיב
מגילה כ:ב	בכפרת דברים הכתוב מדבר וכפרה ביממא הוא דכתיב
מגילה כא:א	כל היום כשר לטהרת מצורע
מגילה כא:א	רבי יוחנן אמר אין ישיבה אלא לשון עכבה שנאמר
מגילה כא:ב	פרשת ראש חודש כיצד קורין אותה
מגילה כב:ב	מותר להשתחוות על אבנים של בית המקדש
מגילה כב:ב	קידה על אפים כריעה על ברכים השתחואה זו פישוט ידים רגלים
מגילה כו:א	זכה בנימין ונעשה אושפיזכן לשכינה
מגילה כו:ב	ספר תורה שבלה גונזין אותו אצל תלמיד חכם ואפילו שונה הלכות אמר רב אחא בר יעקב ובכלי חרס שנאמר
מגילה כז:א	מוכרין ס"ת לישא אשה
מגילה כח:א	כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו
מגילה כח:א	אל תהי קללת הדיוט קלה בעיניך
מגילה כח:א	עיני יצחק כהו משום שהסתכל בעשו הרשע
מגילה כח:א	בית הכנסת שחרב - קדושתן אף כשהן שוממין
מגילה כט:א	ישראל אף כשהן עתידין ליגאל שכינה עמהן
מגילה כט:א	בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל נקראים מקדש מעט
מגילה כט:א	בתי כנסיות ובתי מדרשות נקראו מעון
מגילה כט:א	הנכנס לבהכ"נ להתפלל מותר לעשותו קפנדריא
מגילה כט:ב	חדש והבא קרבן מתרומה חדשה
מגילה כט:ב	מאי פרשת שקלים
מגילה לא:ב	אלמלא מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ
מגילה לא:ב	אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע שמא ח"ו ישראל חוטאים לפניך ואתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה
מגילה לא:ב	לפי רבי אסי אין מפסיקין בקריאת התורה בדבר רע
מגילה לב:א	מותר להשתמש בבת קול

פסוקים

מגילה לב:א	כל הקורא בלא נעימה ושונה בלא זמרה עליו הכתוב אומר
מועד קטן ב:ב	בזמן שאתה משמט קרקע אתה משמט כספים ובזמן שאי אתה משמט קרקע אי אתה משמט כספים
מועד קטן ג:א	אבות אסור רחמנא תולדות לא אסור רחמנא
מועד קטן ג:א	תשמטנה מלקשקש ונטשתה מלסקל
מועד קטן ג:	בחריש וקציר של ערב שביעית הכתוב מדבר
מועד קטן ה:א	רמז לציון קברות מן התורה
מועד קטן ה:א	לערל אסור להכנס לבית המקדש מדברי סופרים
מועד קטן ה:א	לפי אביי הטמא צריך שיכריז שהוא טמא כדי שאחרים ידעו ויתרחקו משום שנאמר
מועד קטן ה:א	לפי רב פפא צריך שיכריז שהוא טמא כדי שאחרים ידעו ויתרחקו
מועד קטן ה:א	לפי ר' יהושע בריה דרב אידי צריך שיכריז שהוא טמא כדי שאחרים ידעו ויתרחקו
מועד קטן ה:א	לפי רב אשי צריך שיכריז שהוא טמא כדי שאחרים ידעו ויתרחקו משום שנאמר
מועד קטן ז:ב	הטמא אסור בתשמיש המיטה
מועד קטן ז:ב	יש יום שאתה רואה בו ויש יום שאי אתה רואה בו
מועד קטן ח:א	לפי רבא הכהן בודק את הצרעת ביום ולא בלילה
מועד קטן ח:ב	אין נושאים נשים במועד
מועד קטן ט:א	אין מערבין שמחה בשמחה
מועד קטן ט:ב	עשירות טופלות אותן בשמן המור
מועד קטן י:ב	אבל אינו נוהג אבילותו ברגל
מועד קטן י:ב	סנהדרין שהרגו את הנפש אין טועמין כל אותו היום
מועד קטן י:ב	אבל אסור בתספורת
מועד קטן טו:א	לאבל אסור להניח תפילין
מועד קטן טו:א	אבל אסור בשאילת שלום
מועד קטן טו:א	בעלי קריין אסורין בלימוד תורה
מועד קטן טו:א	אבל אסור בתכבוסת
מועד קטן טו:א	אבל ומצורע חייבין בקריעה
מועד קטן טו:ב	אבל אסור ברחיצה
מועד קטן טו:ב	אבל אסור בנעילת הסנדל
מועד קטן טו:ב	אבל אסור בתשמיש המיטה
מועד קטן טו:ב	מצורע אסור בתשמיש המיטה
מועד קטן טו:ב	אין אהלו אלא אשתו
מועד קטן טז:א	שולחים שליח לקרא לאדם לדין תורה
מועד קטן טז:א	קוראים אדם לדין תורה
מועד קטן טז:א	בית דין יכולים להחרים רכוש
מועד קטן טז:א	אין נידוי פחות מל' יום ואין נזיפה פחות מז' ימים

פסוקים

מועד קטן טז:א	לפי רבי לא ישנה אדם לתלמידיו בשוק
מועד קטן טז:ב	כל העוסק בתורה מבפנים תורתו מכרזת עליו מבחוץ
מועד קטן טז:ב	אמר לו הקב"ה לדוד דוד שירה אתה אומר על מפלתו של שאול אלמלי אתה שאול והוא דוד איבדתי כמה דוד מפניו
מועד קטן טז:ב	וכי כוש שמו והלא שאול שמו אלא מה כושי משונה בעורו אף שאול משונה במעשיו
מועד קטן טז:ב	מה כושי משונה בעורו אף ישראל משונין במעשיהן מכל האומות
מועד קטן יז:א	אם דומה הרב למלאך ה' יבקשו תורה מפיו ואם לאו אל יבקשו תורה מפיו
מועד קטן יז:א	מכה לבנו גדול
מועד קטן יז:א	אב בית דין שסרח אין מנדין אותו
מועד קטן יז:א	תלמיד חכם שסרח אין מנדין אותו בפרהסיא
מועד קטן יח:א	ברית כרותה לשפתים
מועד קטן יח:א	פרעה שהיה בימי משה אמגושי היה
מועד קטן יט:ב	סתם נזירות שלושים יום
מועד קטן כ:א	אבילות שבעה ימים
מועד קטן כ:ב	קריעת הבגד לאבל במעומד
מועד קטן כ:ב	על כל המתים כולן קורע טפח
מועד קטן כ:ב	כל קריעה שאינו מבדיל קמי שפה שלו אינו אלא קרע של תיפלות
מועד קטן כד:א	אמר שמואל אבל שלא פרע ושלא פירם חייב מיתה
מועד קטן כה:א	חכם כבודו במטה ראשונה
מועד קטן כה:ב	קשה היום לישראל כיום בא השמש בצהרים
מועד קטן כו:א	קורע על רבו שלימדו תורה
מועד קטן כו:א	קורעין על נשיא ואב בית דין ושמועות הרעות
מועד קטן כו:א	קורעין על ברכת השם
מועד קטן כו:א	הרואה ספר תורה שנקרע חייב לקרוע שתי קריעות אחד על הגויל ואחד על הכתב
מועד קטן כו:א	קורעין על ערי יהודה
מועד קטן כו:א	הרואה ערי יהודה בחורבן אומר
מועד קטן כו:א	הרואה ירושלים בחורבנה אומר
מועד קטן כו:א	הרואה בית המקדש בחורבנו אומר
מועד קטן כו:ב	קורע עד ליבו
מועד קטן כז:ב	אבל יום ראשון אסור לאכול לחם משלו
מועד קטן כז:ב	אל תבכו למת יותר מדאי ואל תנודו לו יותר מכשיעור
מועד קטן כח:א	חלה יום אחד ומת זו היא מיתה דחופה ר' חנניא בן גמליאל אומר זו היא מיתת מגפה
מועד קטן כח:ב	איזהו עינוי שכולן עונות כאחת קינה שאחת מדברת וכולן עונות אחריה
מועד קטן כח:ב	אבל לעתיד לבא הוא אומר
מועד קטן כח:ב	חתן מיסב בראש

פסוקים

מועד קטן כח:ב	כהן מיסב בראש
מועד קטן כט:א	הנפטר מן המת לא יאמר לו לך לשלום אלא לך בשלום
מועד קטן כט:א	הנפטר מן החי לא יאמר לו לך בשלום אלא לך לשלום שהרי דוד שאמר לאבשלום...הלך ונתלה
מועד קטן כט:א	יתרו שאמר למשה...הלך והצליח
מועד קטן כט:א	כל היוצא מבית הכנסת לבית המדרש ומבית המדרש לבית הכנסת זוכה ומקבל פני שכינה
חגיגה ב:א	לפי בית הלל קטן הוא זה שאינו יכול לאחוז בידו של אביו ולעלות מירושלים להר הבית
חגיגה ב:ב	לא נברא העולם אלא לפריה ורבייה
חגיגה ב:ב	מדבר ואינו שומע זהו חרש שומע ואינו מדבר זהו אלם
חגיגה ג:א	ישמעו פרט למדבר ואינו שומע ולמען ילמדו פרט לשומע ואינו מדבר
חגיגה ג:א	חרש באזנו אחת פטור מן הראיה
חגיגה ג:א	כמה נאין רגליהן של ישראל בשעה שעולין לרגל
חגיגה ג:א	אלהי אברהם ולא אלהי יצחק ויעקב אלא אלהי אברהם שהיה תחילה לגרים
חגיגה ג:א	מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו
חגיגה ג:א	אם אנשים באים ללמוד נשים באות לשמוע טף למה באין כדי ליתן שכר למביאיהן
חגיגה ג:א	אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם
חגיגה ג:א	ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם
חגיגה ג:ב	למה נמשלו דברי תורה לדרבן לומר לך מה דרבן זה מכוין את הפרה לתלמיה להוציא חיים לעולם...
חגיגה ד:א	המקמץ והמצרף נחשת והבורסי פטורין מן הראייה
חגיגה ד:א	מי שאין לו אלא אדון אחד יצא זה שיש לו אדון אחר
חגיגה ד:א	חיגר וחולה וסומא וזקן פטורים מן הראיה
חגיגה ד:ב	הערל פטור מן הראייה
חגיגה ד:ב	עבד שרבו מצפה לאכול על שלחנו יתרחק ממנו
חגיגה ה:א	עבד שרבו מסיתין לו וניסת תקנה יש לו
חגיגה ה:א	אי בקדושיו לא יאמין במאן יאמין
חגיגה ה:א	כל העושה דבר ומתחרט בו מוחלין לו
חגיגה ה:א	עבד שרבו שוקל לו שגגות כזדונות תקנה יש לו
חגיגה ה:א	עבד שרבו ממציא לו רעות וצרות תקנה יש לו
חגיגה ה:ב	אמר הקב"ה אף על פי שהסתרתי פני מהם בחלום אדבר בו
חגיגה ה:ב	כיון שאבדה עצה מבנים נסרחה חכמתן של אומות העולם
חגיגה ה:ב	עבד שרבו מגיד לו מה שיחו תקנה יש לו
חגיגה ה:ב	אין עציבות לפני הקב"ה
חגיגה ה:ב	שלש דמעות הללו למה אחת על מקדש ראשון ואחת על מקדש שני ואחת על ישראל שגלו ממקומן
חגיגה ה:ב	כל העוסק בתורה אפ"י יום אחד בשנה מעלה עליו הכתוב כאילו עסק כל השנה כולה

פסוקים

כל העובר עבירה אפי' יום אחד בשנה מעלה עליו הכתוב כאילו עבר כל השנה כולה	חגיגה ה:ב
ר' אלעזר אומר מעשיה נאמרו בסיני והיא עצמה לא קרבה רבי עקיבא אומר קרבה ושוב לא פסקה	חגיגה ו:ב
במדבר שבטו של לוי שלא עבדו ע"ז הן הקריבו אותה	חגיגה ו:ב
אדם מביא חובתו מן החולין	חגיגה ח:א
אם רצה לערב מערב	חגיגה ח:א
אין נושאים נשים במועד	חגיגה ח:ב
מי שיש לו אוכלים מרובים ונכסים מועטים מביא שלמים מרובים ועולות מועטות...	חגיגה ח:ב
מי שלא חג ביר"ט הראשון של חג חוגג את כל הרגל ויר"ט האחרון של חג עבר הרגל ולא חג אינו חייב באחריותו	חגיגה ט:א
אם לא חג יר"ט הראשון של חג חוגג והולך את כל הרגל ויום טוב האחרון	חגיגה ט:א
היינו צדיק היינו עובד אלהים היינו רשע היינו אשר לא עבדו	חגיגה ט:ב
חזר הקב"ה על כל מדות טובות ליתן לישראל ולא מצא אלא עניות	חגיגה ט:ב
תלמיד חכם שפירש מן התורה	חגיגה ט:ב
היוצא מדבר הלכה לדבר מקרא	חגיגה י:א
אחת הפלאה לאיסור ואחת הפלאה להיתר	חגיגה י:א
הקב"ה נשבע באפו וחזר בו	חגיגה י:א
הוא אינו מוחל אבל אחרים מוחלין לו	חגיגה י:א
שיערו חכמים מי מקוה ארבעים סאה	חגיגה י:א
מותר לשאול על מעשה בראשית גם לפני בריאת האדם בערב שבת	חגיגה י:ב
אסור לשאול מה היה קודם בריאת העולם	חגיגה י:ב
מותר לשאול רק על קצה השמים אבל לא מעבר לזה	חגיגה י:ב
אדם הראשון כיון שסרח הניח הקב"ה ידיו עליו ומיעטו	חגיגה י:ב
עשרה דברים נבראו ביום ראשון ואלו הן שמים וארץ תהו ובהו אור וחשך רוח ומים...	חגיגה י:ב
תהו ובהו דכתיב	חגיגה י:ב
אור וחשך חשך דכתיב	חגיגה י:ב
רוח ומים דכתיב	חגיגה י:ב
מדת יום ומדת לילה דכתיב	חגיגה י:ב
הארץ עומדת על עמודים	חגיגה י:ב
עמודים על המים שנאמר	חגיגה י:ב
הרים ברוח שנאמר	חגיגה י:ב
רוח בסערה שנאמר	חגיגה י:ב
סערה תלויה בזרועו של הקב"ה שנאמר	חגיגה י:ב
חכ"א על י"ב עמודים עומדת שנאמר	חגיגה י:ב
וי"א ז' עמודים שנאמר	חגיגה י:ב
ר"א בן שמוע אומר על עמוד אחד וצדיק שמו שנאמר	חגיגה י:ב

פסוקים

א"ר יהודה שני רקיעים הן שנאמר	חגיגה יב:ב
ומחדש בכל יום מעשה בראשית שנאמר	חגיגה יב:ב
שחקים שבו רחיים עומדות וטוחנות מן לצדיקים שנאמר	חגיגה יב:ב
זבול שבו ירושלים ובית המקדש ומזבח בנוי	חגיגה יב:ב
ומנלן דאיקרי שמים דכתיב	חגיגה יב:ב
מעון שבו כיתות של מלאכי השרת שאומרות שירה בלילה וחשות ביום מפני כבודן של ישראל	חגיגה יב:ב
כל הפוסק מדברי תורה ועוסק בדברי שיחה מאכילין אותו גחלי רתמים	חגיגה יב:ב
ודלתותיהן אש שנאמר	חגיגה יב:ב
צדק ומשפט דכתיב	חגיגה יב:ב
צדקה דכתיב	חגיגה יב:ב
כשרין גנזי חיים דכתיב	חגיגה יב:ב
וגנזי שלום דכתיב	חגיגה יב:ב
נשמתן של צדיקים דכתיב	חגיגה יב:ב
רוחות ונשמות שעתיד להיבראות דכתיב	חגיגה יב:ב
וטל שעתיד הקב"ה להחיות בו מתים דכתיב	חגיגה יב:ב
מלך אל חי רם ונשא שוכן עליהם בערבות שנאמר	חגיגה יב:ב
וחשך וענן וערפל מקיפין אותו	חגיגה יב:ב
רקיע אחד יש למעלה מראשי החיות	חגיגה יג:א
יצתה בת קול ואמרה לו רשע בן רשע בן בנו של נמרוד הרשע שהמריד כל העולם כולו עליו במלכותו	חגיגה יג:א
כמה שנותיו של אדם שבעים שנה שנאמר	חגיגה יג:א
אין מוסרין סתרי תורה אלא למי שיש בו חמשה דברים	חגיגה יג:א
אין מוסרין דברי תורה לעובד כוכבים	חגיגה יג:א
כל יומא ויומא נבראין מלאכי השרת מנהר דינור ואמרי שירה ובטלי	חגיגה יד:א
כל דיבור ודיבור שיוצא מפי הקב"ה נברא ממנו מלאך אחד	חגיגה יד:א
לא חרבה ירושלים עד שפסקו ממנה בעלי אמנה	חגיגה יד:א
קיצץ בנטיעות עליו הכתוב אומר	חגיגה טו:א
אם דומה הרב למלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו ואם לאו אל יבקשו תורה מפיהו	חגיגה טו:ב
למה נמשלו ת"ח לאגוז לומר לך מה אגוז זה אע"פ שמלוכלך בטיט ובצואה אין מה שבתוכו נמאס ...	חגיגה טו:ב
ר"ע עלה בשלום וירד בשלום ועליו הכתוב אומר	חגיגה טו:ב
כל שלא חס על כבוד קונו רתוי לו שלא בא לעולם ר' אבא אמר זה המסתכל בקשת דכתיב	חגיגה טז:א
כל העובר עבירה בסתר כאילו דוחק רגלי שכינה	חגיגה טז:א
אם יאמר לך יצר הרע חטוא והקב"ה מוחל אל תאמן	חגיגה טז:א
אבני ביתו וקורות ביתו של אדם הם מעידין בו	חגיגה טז:א

פסוקים

חגיגה טז:א	וחכ"א נשמתו של אדם מעידה בו שנאמר
חגיגה טז:א	ר' זריקא אמר שני מלאכי השרת המלוין אותו הן מעידין בו שנאמר
חגיגה טז:א	וחכ"א אבריו של אדם מעידין בו שנאמר
חגיגה טז:ב	בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות
חגיגה יז:ב	לפי אביי מצוה למנות ימים (בעומר)
חגיגה יז:ב	ומצוה למנות שבועות
חגיגה יח:א	איזהו חג שאתה חוגג וקוצר בו הוי אומר זה עצרת
חגיגה יח:א	לפי רבי יוסי הגלילי חולו של מועד אסור בעשיית מלאכה
חגיגה יח:א	לפי רבי עקיבא חולו של מועד אסור במלאכה
יבמות ג:ב	אזהרה שמענו עונש מניין
יבמות ד:ב	צמר ופשטים פוטרין בין במינן בין שלא במינן שאר מינין פוטרין שלא במינן אין פוטרין
יבמות ו:א	אם אמר לו אביו היטמא או שאמר לו אל תחזיר את האבידה לא ישמע לו
יבמות ז:ב	מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורים לגבי מזבח אף אשם טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח
יבמות ח:ב	אחות אשה אסורה אפילו אם גירש את אשתו
יבמות יא:ב	מחזיר גרושתו מן הנישואין אסורה מן האירוסין מותרת
יבמות יב:א	לפי רב אסי צרת אילונית אסורה
יבמות יג:א	לפי רב יהודה התורה ריבתה צרות הרבה
יבמות טז:ב	בשעה שנכנסו עובדי כוכבים להיכל הכל נפנו על כסף וזהב והם נפנו על בנות ירושלים שנאמר
יבמות כא:א	אמר רבא רמז לשניות מן התורה מנין
יבמות כב:ב	בעושה מעשה עמך
יבמות כב:ב	זה הבא על הערוה והוליד ממנה ממזר
יבמות כג:א	הולד הולך אחר האם
יבמות כד:א	מיכן שמצוה בגדול לייבם
יבמות כד:א	פרט לסריס ששמו מחוי
יבמות מז:א	גר שנתגייר בב"ד הרי זה גר בינו לבין עצמו אינו גר
יבמות מח:ב	אביה ואמה זו עבודת כוכבים
יבמות נד:א	העראה מן התורה
יבמות סג:א	זכה עוזרתו לא זכה כנגדו
יבמות סג:א	שבא אדם על כל בהמה וחיה ולא נתקררה דעתו עד שבא על חוה
יבמות סג:א	אפילו משפחות הדרות באדמה אין מתברכות אלא בשביל ישראל
יבמות סג:א	אפילו ספינות הבאות מגליא לאספמיה אין מתברכות אלא בשביל ישראל
יבמות סג:א	עתידיים כל בעלי אומניות שיעמדו על הקרקע
יבמות סג:א	אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל

פסוקים

יבמות ס:ג	אין אדם מוצא קורת רוח אלא מאשתו ראשונה
יבמות ס:ג	כיון שנשא אדם אשה עונותיו מתפקקין
יבמות ס:ג	אשה רעה מצוה לגרשה
יבמות ס:ג	קשה אשה רעה כיום סגריר
יבמות ס:ג	כמה רעה אשה רעה שגיהנם נמשלה בה
יבמות ס:ג	זה שמזונותיו תלוין בכספו
יבמות ס:ג	נבחר מות לרשעים שלא יחיו בעולם הזה ויחטאו ויפלו בגיהנם
יבמות ס:ג	אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף
יבמות ס:ג	מי שאין עוסק בפריה ורביה כאילו שופך דמים
יבמות ע:א	לפי רבי סמיא מעשר שני שנטמא מותר לסוכו
כתובות ה:א	גדולים מעשה צדיקים יותר ממעשה שמים וארץ
כתובות ה:א	מעשה ידיהם של צדיקים מגיד הרקיע
כתובות ה:א	אם ישמע אדם דבר שאינו הגון יניח אצבעו באזניו
כתובות ו:ב	אבל חייב בכל המצות האמורות בתורה חוץ מן התפילין
כתובות ז:א	צריך מנין לשבע ברכות
כתובות ז:ב	לשבע ברכות צריך מנין
כתובות ק"ב:א	ארץ ישראל נמשלה לצבי
סוטה ב:א	אין מזווגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו
סוטה ב:א	קשה זווגו של אדם כקריעת ים סוף
סוטה ד:ב	כל אדם שיש בו גסות הרוח כאילו כפר בעיקר
סוטה ח:א	אין משקין שתי סוטות כאחת כדי שלא יהא לבה גס בתבירתה
סוטה ח:א	הכהן פורע את ראש האישה וסותר את שערה
סוטה ח:ב	סתירת ראש האישה ייסור הוא לה
סוטה ח:ב	צריך לברור למי שחייב מיתת בית דין מיתה יפה
סוטה כא:א	תלה הכתוב את המצוה בנר ואת התורה באור
סוטה כא:א	עבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה
סוטה כא:ב	נכנסה חכמה באדם נכנסה עמו ערמומית
סוטה כג:ב	כהנת מתחללת כהן אין מתחלל
סוטה כג:ב	מותר לכהנת להיטמא לקרוביה
סוטה כג:ב	כהן אוכל בקדשי קדשים
סוטה כג:ב	האיש מקדש את בתו ואין האשה מקדשת את בתה
סוטה כג:ב	האיש מוכר את בתו ואין האשה מוכרת את בתה
סוטה כג:ב	האיש נסקל בלא כסותו ואין האישה נסקלת בלא כסותה
סוטה כג:ב	האיש נתלה ואין האישה נתלית
סוטה כג:ב	האיש נמכר בגניבתו ואין האשה נמכרת בגניבתה

פסוקים

ארוסה ושומרת יבם לא שותות ולא נוטלות כתובה	סוטה כג:ב
איילונית לא שותה ולא נוטלת כתובתה	סוטה כה:ב
בזמן שהאיש מנוקה מעון המים בודקין את אשתו	סוטה כח:א
שבועת העדות נאמרת בכל לשון	סוטה לג:א
אין עונין אמן במקדש	סוטה מ:ב
כל ת"ח העוסק בתורה מתוך הדחק תפלתו נשמעת	סוטה מט:א
בבל לצפונה דא"י	גיטין ו:א
לפי רבי ישמעאל מדאורייתא משלם לפי עידית של ניזק	גיטין מח:ב
אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליהם	גיטין נז:ב
לפי בית הלל מותר לאדם לגרש את אשתו אפילו הקדיחה תבשילו	גיטין צ:א
לפי רבי עקיבא מותר לאדם לגרש את אשתו אפילו מצא אחרת יפה הימנה	גיטין צ:א
אסור לאדם לחיות עם אשתו עם ליבו לגרשה	גיטין צ:א
לפי רבי עקיבא מותר לאדם לגרש את אשתו אפילו מצא אחרת נאה	גיטין צ:א
מצוה לגרש את אשתו אם מתנהגת בפריצות	גיטין צ:ב
דרך זו לשון זכר	קידושין ב:ב
דרך זה לשון נקבה	קידושין ב:ב
דרכו של איש לחזר על אשה ואין דרכה של אשה לחזר על איש	קידושין ב:ב
ספר כורתה ואין דבר אחר כורתה	קידושין ג:ב
אישה קונה את עצמה בגט ובמיתת הבעל	קידושין יג:ב
יבמה נקנית רק בביאה ולא בכסף או שטר	קידושין יד:א
יבמה קונה את עצמה בחליצה	קידושין יד:א
אשת איש אינה יוצאת בחליצה מק"ו אלא בגט	קידושין יד:א
מגלגלין שבועה על טענת ספק בממנות מחוץ למקדש כשם שמגלגלין שבועה על טענת ספק בסוטה בתוך המקדש	קידושין כח:א
אישה אינה חייבת לפדות את עצמה	קידושין כט:א
לפי חכמים חייב לפדות את בנו ואחר כך לעלות לרגל	קידושין כט:ב
יצרו של אדם מתחדש עליו בכל יום	קידושין לב:ב
יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו	קידושין לב:ב
אין זקן אלא מי שקנה חכמה	קידושין לב:ב
אסור לזקן להטריח הציבור שיקומו לו הרבה פעמים	קידושין לב:ב
מורא זו קימה	קידושין לג:ב
נשיא עובר עומד מלפניו מלא עיניו ואינו יושב עד שישב במקומו	קידושין לג:ב
נשים פטורות מלשבת בסוכה	קידושין לד:א
נשים פטורות ממצות ראייה	קידושין לד:ב
לפי רבי יוחנן בן ברוקא נשים חייבות במצות פריה ורביה	קידושין לה:א

פסוקים

על אף שנשים חייבות במצוות עשה שלא הזמן גרמא פטורות ממצות פריה ורביה	קידושין לה:א
כל מצוות לא תעשה השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשים שבתורה	קידושין לה:א
השוה הכתוב אשה לאיש לכל דינים שבתורה	קידושין לה:א
השוה הכתוב אשה לאיש לכל מיתות שבתורה	קידושין לה:א
כל מצוה שהיא חובת הגוף נוהגת בין בארץ בין בח"ל חובת קרקע אינה נוהגת אלא בארץ	קידושין לז:א
לא כל המצוות נוהגים רק בארץ	קידושין לז:א
לא כל המצוות נוהגים בין בארץ בין בחוץ לארץ	קידושין לז:א
בשבעה באדר מת משה	קידושין לח:א
בשבעה באדר נולד משה	קידושין לח:א
בזמן שאתה משמט קרקע אתה משמט כספים בזמן שאי אתה משמט קרקע אי אתה משמט כספים	קידושין לח:ב
שמיטת כספים נוהגת בין בארץ בין בחוץ לארץ	קידושין לח:ב
שילוח עבדים נוהג בין בארץ בין בחוץ לארץ	קידושין לח:ב
אין סומכין על הנס	קידושין לט:ב
כל הבא דבר ערוה לידו וניצל הימנו עושין לו נס	קידושין מ:א
בכיבוד אב ואם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא	קידושין מ:א
בגמילות חסדים אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא	קידושין מ:א
בתלמוד תורה אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא	קידושין מ:א
בשילוח הקן אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא	קידושין מ:א
טוב לשמים וטוב ולבריות זהו צדיק טוב	קידושין מ:א
חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה	קידושין מ:א
כל ישראל יוצאים בפסח אחד	קידושין מב:א
זכין לאדם שלא בפניו	קידושין מב:א
יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהן בית דין מעמידין להם אפוטרופוס	קידושין מב:א
כופין אותו עד שיאמר רוצה אני	קידושין נ:א
המקדש אשה ובתה או אשה ואחותה כאחת אינן מקודשות	קידושין נ:ב
המקדש בערלה אינה מקודשת	קידושין נ:ב
המקדש בכלאי הכרם אינה מקודשת	קידושין נ:ב
המקדש בשור הנסקל אינה מקודשת	קידושין נ:ב
לפי רבי מאיר כל תנאי שאינו כתנאי בני גד ובני ראובן אינו תנאי	קידושין סא:א
הולד הולך אחרי האם	קידושין סח:ב
אין עניות מן האומנות ואין עשירות מן האומנות אלא למי שהעושר שלו	קידושין פב:ב
התורה נותנת לאדם כח בילדותו	קידושין פב:ב
התורה נותנת לאדם כח בזקנתו	קידושין פב:ב